ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

СВОБОДА

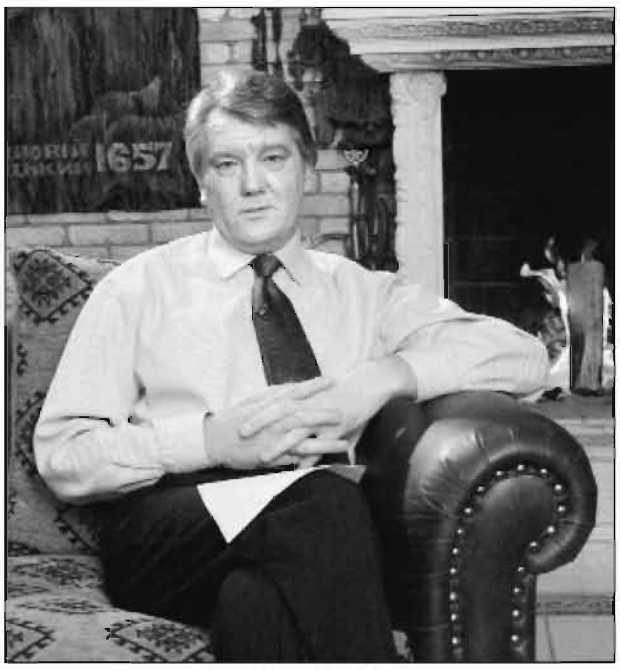
Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 31 ГРУДНЯ 2004 РОКУ ЧИСЛО 53 VOL. CXI FRIDAY, DECEMBER 31, 2004 No. 53

Віктор Ющенко - новий Президент України

Президент України В. Ющенко.
Фото: УНІАН

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 28 грудня Центральна виборча комісія (ЦВК) порахувала всі протоколи – за В. Ющенка проголосували 51.99 відс. виборців (15.1 млн. громадян України), за В. Януковича – 44.19 відс. (12.8 млн. голосів). Розрив між кандидатами склав 7.8 відс. (2.3 млн. голосів). Всього у голосуванні взяли участь понад 29.6 млн. виборців.

ЦВК може оголосити офіційні результати виборів не раніше, ніж за тиждень, заявив член ЦВК Андрій Магера.

Протягом двох днів – понеділка і вівторка – законодавство передбачає подання скарг на порушення, що мали місце під час голосування і підлягають розглядові у дводенний термін. Також закон передбачає семиденний термін для подання скарг у Верховний суд України. Якщо не буде судових розглядів, то офіційні результати виборів будуть оголошені 3 січня.

Штаб кандидата в президенти В. Януковича має намір оскаржити у Верховному суді результати голосування, заявив представник В. Януковича у ЦВК Нестор Шуфрич. Керівник штабу В. Януковича Тарас Чорновіл заявив, що у разі офіційного оголошення поразки В. Януковича, його прихильники не плянують проведення масових акцій протесту, але створять опозицію, до якої, за його переконанням, незабаром приєднаються й інші політичні сили.

Довірена особа В. Ющенка, народний депутат Микола Катеринчук привітав бажання команди В. Януковича звернутися до суду, бо суд поставить остаточну крапку в маніпуляціях навколо виборів.

На думку експертів каналу „Телекритика", відмова В. Януковича визнати свою незаперечну поразку пояснюється міркуваннями про власну перспективу на парляментських виборах 2006 року, а також спробою посіяти сумнів в легітимності президента В. Ющенка хоча б у свідомості своїх прихильників. Окрім того, влада, що відходить, потребує якогось часу для залагодження власних проблем – виведення фінансових ресурсів, знищення документальних свідчень минулих зловживань та кримінальних злочинів, прибрання небажаних свідків. Не виключено, що трагічні загибелі банкіра Юрія Ляха та міністра транспорту Георгія Кирпи є якраз елементами процесу тотальної „зачистки".

На Заході прихильно оцінили підсумки виборів в Україні. Президент Европейської комісії Госе Мануель Дуран Барозо привітав український народ, який здійснив крок до мирного та демократичного суспільства, а також висловив задоволення попередніми висновками місії спостерігачів ОБСЕ, згідно з якими Україна при проведенні переголосування значно наблизилася до світових демократичних стандартів.

Державний секретар США Колін Павел назвав вибори історичним моментом для демо-

(Закінчення на стор. 9)

Виступ В. Ющенка 27 грудня у пресовому центрі виборчого штабу

Дорогі друзі!

Перша новина – сталося!

Це перемога українського народу, української нації. Можливо, ми йшли до цього декілька століть. Ми 14 років були незалежними, але зараз ми стали вільними. Сьогодні в Україні розпочинається новий політичний рік. У минуле відходить ера Кучми, Медведчука і Януковича. Сьогодні ми перегортаємо сторінку неповаги до людини, брехні, цензури, насильства. Люди, які втягнули Україну у прірву сьогодні, в ці хвилини, відходять у минуле. Це колосальна заслуга нас усіх. Починається нова епоха нової демократії. Про це мріяли десятки мільйонів українців. Сьогодні, я переконаний, громадянином України бути модно, стильно і красиво. Це ви створили обставини, які дають змогу усьому світу говорити про Україну, доносити правду. Можливо, для когось ще три-чотири місяці тому навіть невідомо було, в якій частині світу розташована Україна. Сьогодні світ починає практично кожен ранок з однієї думкою: що робиться в Україні?

Дякую, шановні друзі, усім вам, кожному з вас особисто, незалежно від того, які політичні сили Вам були до вподоби, але переконаний, що без вільного журналіста світ би не бачив Україну такою, яку він бачить Вашими очима.

Моя команда сьогодні отримала великий кредит довіри. Я усвідомлюю всю відповідальність і буду гідний вашої підтримки, аби кожен з нас, з тих сотень тисяч людей, які були і є на Майдані, і тих десятків мільйонів українців, які не тільки чекали на цю перемогу, але й творили її, довели головні історичні слова: так, це моя Україна, і я гордий, що я є громадянином цієї країни!

Зі святом перемоги Вас!

Щастя Вам і добра!

Українська діяспора вітає нового Президента України

26 грудня відбулося повторне голосування другої тури виборів президента України. Підтримати демократичність цього процесу приїхало понад 2 тисячі міжнародних спостерігачів від української діяспори, зокрема від Світового Конгресу Українців (СКУ) та, найбільша кількість, від Українського Конгресового Комітету Америки. СКУ констатує, що президентські вибори в Україні 26 грудня відбулися згідно з демократичними нормами і воля народу проявилася в обранні В. Ющенка Президентом України. СКУ та його складові організації української діяспори у тридцяти країнах світу вітають новообраного Президента України В. Ющенка, бажають йому сили, наснаги, міцного здоров'я та корисних рішень на добро українського народу в Україні. Українська діяспора, згуртована в СКУ, заявляє про свою готовність співпрацювати та допомагати своїм братам і сестрам на рідних землях.

Аскольд Лозинський,
президент СКУ
Віктор Педенко,
генеральний секретар
Євген Чолій,
перший заступник президента
Михайло Савків,
президент УККА
Стефан Романів,
голова СУОАвстралії
Валерій Семененко,
заступник голови ОУРосії
27 грудня 2004 р.

Жертви стихії в Південно-східній Азії - понад 70 тисяч осіб

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. –Уранці в неділю, 26 грудня, під водою поблизу узбережжя Індонезії пройшов найбільший за останні 40 років землетрус, потужність якого сягнула 9 балів за шкалою Ріхтера. Дві сусідні тектонічні плити в земній корі раптово змістилися по вертикалі супроти одна одної на 10-15 метрів. Це сколихнуло величезні маси води, що й спричинило велетенські хвилі. Вони прокотилися Індійським океаном від Індонезії до Індії, внаслідок чого загинули понад 70 тисяч осіб. Потужний цунамі вразив населені прибережні райони у радіюсі тисяч кілометрів. Це число може зрости, бо багато тисяч людей зникли безвісти, мільйони – залишилися без житла. Отож цифри ще не остаточні, заявляє місцева влада.

Велетенські хвилі цунамі вразили узбережжя Індонезії, Шрі-Лянки, Південної Індії, Маляйзії, Малдивів, Тайланду, Бурми та Банґладешу.

В усіх цих країнах десятиметрові хвилі зруйнували будівлі, цілі рибальські флотилії розпорошено в океанських водах. Тіла людей розкидано пляжами або ж плавають у воді.

Перед Організацією Об'єднаних Націй постало завдання – як доставити допомогу тим, хто вижив у смертоносному цунамі в Індійському океані. Координатор допомоги ООН Ян Еланд каже, що це вперше організація має здійснити проєкт подолання наслідків катастрофи у такій

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Готують процедуру інавгурації

КИЇВ. – Голова Верховної Ради Володимир Литвин уже дав доручення апаратові Верховної Ради готуватися до церемонії інавгурації нового президента. Приведення до присяги та інавгурацію новообраного Президента України можна провести з 11 до 14 січня 2005 року, коли в парляменті буде пленарний тиждень. Президент України обирається на 5 років. Діючий голова держави Л. Кучма обраний 14 листопада 1999 року. Його інавгурація відбулася 30 листопада 1999 року. Тобто, п'ятирічні повноваження Президента Л. Кучми минули 1 грудня 2004 року. До вступу на посаду голови держави переможця президентських виборів його попередник виконує свої обов'язки. Інавгурація Л. Кучми проходила в столичному палаці „Україна". Не виключено, що присяга нового президента відбудеться в парляменті.

В. Янукович оскаржив вислідi голосування 26 грудня

КИЇВ. – Кандидат у президенти України Віктор Янукович подав до Центральної виборчої комісії скаргу щодо визнання недійсними результатів голосування 26 грудня у всіх 225 округах та в окремому закордонному округу, повідомив 29 грудня голова Центральної виборчої комісії (ЦВК) Ярослав Давидович. Скарга була зареєстрована 28 грудня.

ВР затвердила бюджет на 2005 рік

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма підписав закон про бюджет 2005 року. Бюджет передбачає збільшення доходів та видатків майже на третину, у порівнянні з 2004 роком. У бюджет закладено 6.5 відсотка зростання ВВП та 8.7 відсотка зростання цін. Під час чи не найгострішої політичної кризи в історії України, за бюджет проголосували більш ніж 300 депутатів, які об'єдналися у досить несподівані політичні союзники. Цього разу депутатам знадобилося трохи більше, ніж 2 години, аби ухвалити бюджет на наступний рік. Найблискавичніше ухвалення бюджету, за який проголосувала конституційна більшість депутатів – 339. Як і під час виборчої кампанії, одним з головних факторів ухвалення бюджету 2005 року стало питання підвищення пенсій. Виконуючий обов'язки прем'єра Микола Азаров пояснив, що, згідно з Конституцією, уряд має право фінансувати лише видатки, передбачені бюджетом.

КИЇВ. На Майдані Незалежности засяяли вогні святкової ялини.
Фото: УНІАН

В. Ющенко став „Людиною року-2004" в Польщі

ВАРШАВА, Польща. – Авторитетний польський тижневик „Wprost" 23 грудня назвав Віктора Ющенка „Людиною року-2004". Досі такого звання удостоювався лише один чужоземець. Минулого року ним став комісар з питань розширення Европейського союзу, німець Гінтер Фергойґен. Звання „Людини року" було надано В. Ющенкові за те, що „він здійснив найбільший вплив на нашу дійсність; за пробудження ним масової свідомости в Україні; за відбудову громадського руху за демократію; за найскладніше мистецтво для політика – керування безкровною революцією; за відродження патріотизму без націоналістичних гасел; за повернення Европі України; за нагадування полякам про енергію та ентузіязм часів народження „Солідарности". Ця нагорода призначається з 1993 року, і серед її лавреатів були такі особистості, як Лех Валенса, Александр Кваснєвський чи Єжи Бузек. Урочисте вручення звання „Людина року-2004" відбудеться 7 січня у столичному готелі „Софітель Вікторія".

Антигуа й Барбадос повернуть гроші П. Лазаренка

КИЇВ. – Між Україною, США, Антигвою й Барбадосом досягнута тристороння домовленість у справі повернення коштів, вивезених колишнім українським прем'єром Павлом Лазаренком, повідомив 23 грудня керівник прес-служби Генеральної прокуратури В'ячеслав Астапов. Предметом обговорення стануть спільні заходи, які необхідно вжити з метою забезпечення конфіскації й повернення в Україну коштів, отриманих П. Лазаренком в результаті вчинених злочинів. Лазаренко очолював уряд України з травня 1996 по липень 1997 року. У березні 1999 року він був затриманий на території США компетентними органами цієї країни. Йому були пред'явлені звинувачення, зокрема у змові, відмиванні 114 млн. дол., отриманих незаконним шляхом і переведених на закордонні рахунки в 1994-1999 роках. У Швайцарії П. Лазаренко визнаний винним у відмиванні грошей і засуджений до 18 місяців тюремного ув'язнення умовно. Уряд Швайцарії повернув Україні 6.5 млн. дол. Ще на 6 млн. дол. П. Лазаренка покарано. 3 червня 2004 року суд присяжних Північного округу Каліфорнії вирішив, що П. Лазаренко винен за всіма 29-ма пунктами звинувачення, висунутими проти нього прокуратурою США. Тепер П. Лазаренко перебуває під домашнім арештом у Сан-Франциско, чекаючи наступного судового засідання по своїй справі, дата якого поки не визначена.

Представлено монету „Помаранчева революція"

КИЇВ. – 28 грудня презентовано пропамятну монету, присвячену місяцю від дня початку подій, які в народі одержали назву „Помаранчева революція". За словами голови Патріотичної партії України Миколи Габера, монета присвячена важливій для України даті – місяцю від дня, „коли люди вирішили вийти на вулиці, щоб довести, що Україна – найдемократичніша країна", народ вийшов „заради себе, він не хоче більше боятися". Монета створена художником-графіком Ларисою Корінь і викарбовується на Луганському патронному заводі та в двох варіянтах – жовтого і сріблястого кольору, монети невеликий – по 1000 монет кожного кольору. Орієнтовна ціна такої сувенірної монети – 25 грн.

Призначення для С. Гавриша

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма призначив суддею Конституційного суду Степана Гавриша, повідомила прес-служба Президента. 52-річний Степан Гавриш – колишній координатор парляментської більшости. Тепер він – депутат Верховної Ради, входить у групу „Демократичні ініціятиви". На виборах Президента С.Гавриш був представником Віктора Януковича в Центральній виборчій комісії. Відповідно до Основного закону, Конституційний суд має складатися з 18 суддів, 6 з яких призначаються Президентом, 6 – Верховною Радою і ще 6 – з'їздом суддів. Після призначення С.Гавриша Конституційний суд нараховує 15 суддів. Вакантними залишаються дві посади суддів, яких має призначити парлямент, і одна посада судді, якого повинен призначити з'їзд суддів, запляннований на 27 грудня.

Виставка мистців-учасників „Помаранчевої революції"

КИЇВ. – У Центрі сучасного мистецтва (ЦСМ) при НаУКМА 20 грудня відбулася виставка „Революційний експериментальний простір" , на якій демонструвалися твори митців-учасників „Помаранчевої революції". Виставка працювала від 19 до 26 грудня щодня, крім понеділка. Під час акцій протесту на Майдані Незалежности ЦСМ запропонував групі молодих художників використати галерею і технічні ресурси Центру як експериментальний майданчик, де вони могли б спілкуватися і разом працювати. Художники, які брали участь у „помаранчевій революції", мали можливість таким чином проявити свої громадянську та мистецьку позиції. Художники створювали як агітаційні праці, котрі пізніше вивішували на Хрещатику чи біля будівлі уряду, так і виключно мистецькі твори. За словами авторів проєкту, головна ідея виставки полягала у самому процесі, що не обмежувався жодними рамками, і в якому брали участь усі бажаючі, незалежно від віку й освіти.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Загадкова смерть міністра Г. Кирпи

27 грудня загинув міністер транспорту та зв'язку України Георгій Кирпа. Його знайшла дружина увечорі в літньому будиночку у Бортничах біля Києва з вогнепальним пораненням голови. Поруч з ним було знайдено пістолет, який належав Г. Кирпі. Відеокамери спостереження, розташовані в будинку та на території садиби, занотували, що Г. Кирпа зайшов до будинку один. На місці події була знайдена гільза та куля від восьмизарядного пістолета „ПСМ". Півтори години перед цим Г. Кирпа провів з садиби дружину, потім мав телефоном розмову з невідомим. Розслідуванням обставин трагедії займається Генеральна прокуратура України, яка 28 грудня порушила кримінальну справу за статтею „доведення до самогубства".

Георгій Кирпа народився в 1946 році, закінчив Інститут інженерів залізничного транспорту в Харкові, свою залізничну кар'єру почав на прикордонній станції Чоп, що на Закарпатті. У 1993 році став керівником Львівської залізниці. Був удостоєний звання Героя України. Міністром транспорту його було призначено в 2002 році. Ім'я Георгія Кирпи називалося серед найбільш впливових та багатих людей України. Г. Кирпа мав близькі взаємини з Л. Кучмою і під час президентської виборчої кампанії 1999 року був довіреною особою Л. Кучми. „Укрзалізниця" будувала президентську резиденцію на заході України. Свого часу Г. Кирпа мав гарні можливості бути призначеним спільним проурядовим кандидатом на президентських виборах, проте у цьому його випередив Віктор Янукович. 2002 року Г. Кирпа був обраний народним депутатом від бльоку „Єдина Україна", провідником партії „Відродження".

Георгій Кирпа (1946 - 2004)
Фото: УНІАН

Українська опозиція звинувачувала Г. Кирпу у наданні залізничного транспорту для перевезення великих груп прихильників В. Януковича під час попередніх турів голосування на президентських виборах. Водночас напередодні голосування 26 грудня команда В. Януковича мала певні труднощі з перевезенням своїх прихильників, що призвело до різкого погіршення взаємин між Г. Кирпою та В. Януковичем.

Г. Кирпу звинувачували у зловживаннях, але жодне зі звинувачень не було офіційно підтверджено. Одного разу біля його бюра вибухнуло авто.

За матеріялами ЗМІ

Зі святом Різдва Христового!

Вічне чудо Різдва

Різдвяне послання Постійної конференції українських православних єпископів поза межами України довіреним їхній опіці вірним

„Єдинородний Син Божий, зачатий у вічності Отцем без матері, народився у часі від самої Матері без батька. Це первісне зачаття є непояснимим таїнством Пресвятої Тройці у вічності, а це друге народження є непояснимим таїнством сили Божої і Його любови до людства. Найбільше таїнство у часі відповідає найбільшому таїнству у вічності".

(Єпископ Миколай,
„Охридський Пролог")

Улюблені брати і сестри у Христі, духовенство і миряни, які живуть у вірі поза межами України: Христос народився!
Славімо його!

Нашим обмеженим розумом не можна зрозуміти „найбільшого таїнства у вічності", коли небесні сили оточують Господній престол; ми можемо лише уявляти ту красу, радість і мир під час того, як вони стоять перед престолом Всевишнього, а їхній прекрасний спів, „осанна", наповнює небеса. Між іншим, багато з наших різдвяних колядок є спробою передати, хоч і недосконало, могутність того таїнства.

Павло Лопата, Канада. „Різдво" (2001 р.)

Народження Господнє, себто Його втілення, те найбільше таїнство у часі, наводять на нас побожний страх і трепет перед любов'ю нашого Отця Небесного до нас, Який послав нам Свого єдинородного Сина, щоб Той взяв на себе людську подобу. Образ народженого від Діви Божого Дитятка, що лежить у яслах, на всі часи змінив хід історії людства. Слова одного з різдвяних піснопінь „З нами Бог…" сьогодні, як і завжди, викликають у людей глибокі почуття надії, тепла і краси. Вони говорять нам те, що ми так прагнемо чути під час цієї святої пори. Під час Різдва у Вифлеємі Божественне Дитя запевняє кожного з нас у Своїй любові. І хоча ми, віруючі, перейняті радістю Різдва, співаємо спільно могутнім хором разом з небесними силами, але Господь сприймає кожного з нас окремо, коли ми відгукаємось на Його любов.

Десь глибоко в нашому єстві, завдяки нашому Хрещенню і Миропомазанню, ми розуміємо значення слів тропаря Різдва: „Народження Твоє, Христе Боже наш, засяяло світові Світлом Розуму". Доказом цього є те, що наше життя нібито міняється щороку у різдвяну пору. Завдяки Духові Святому щось пробуджує в нас нову пошану і любов один до одного, поруч з почуттям надії, тепла, гідности і краси. Щось нам говорить, що „найбільше таїнство часу відповідає найбільшому таїнству вічности", отже, наше життя мусить відповідати життю і науці Господа. Ми, ваші Архипастирі, гаряче і щиро молимось за те, щоб кожний з нас і вас, замість перебувати в темряві, вирішив жити у Світлі Розуму протягом цілого року.

Сьогодні дехто каже: „Пам'ятай, чари Різдва знаходяться у твоєму серці". Ми воліємо сказати, що ЧУДО Різдва лежить у яслах, у смиренності Святого Дитятка, Яке підносить нашу людськість до досі незрозумілої нам висоти, і стає нашою єдиною надією на спасіння. „Чарів" у цьому немає. Є лише Бог, а Він є ЛЮБОВ.

У цю пору надії вітаємо вас усіх, доручених нашій духовній опіці вірних, а особливо вітаємо наших братів і сестер в Україні, що зараз переживають період надії, небувалий в історії України. Ми молимось, щоб ними керувало Боже Провидіння, особливо тими, хто згодом, з волі нашого боголюбивого народу, опиниться на провідних місцях.

Нехай же життя усіх нас наповниться надією і Світлом Розуму, що випромінює не з Вифлеємської зірки, а з Христа-Дитяти, Який лежить у яслах наших сердець. Ми разом з нашими братами в Україні і по всьому світі мусимо подбати, щоб те Світло освітило життя всіх довкола нас.

Згадуємо кожного з вас у наших молитвах під час цих святих днів та прохаємо і ваших молитов за нас.

Христос народився!
Славімо Його!

+ ВАСИЛІЙ,
Митрополит Української Православної Церкви в Канаді,
+КОНСТАНТИН,
Митрополит Української Православної Церкви в США і діяспорі,
+ ІВАН,
Архиєпископ УПЦеркви в Канаді,
+ АНТОНІЙ,
Архиєпископ УПЦеркви в США,
+ВСЕВОЛОД,
Архиєпископ УПЦеркви в США,
+ ІОАН,
Архиєпископ УПЦеркви в діяспорі
+ЮРІЙ,
Архиєпископ УПЦеркви в Канаді
+ ЄРЕМІЯ,
Єпископ Південно-Американської Єпархії УПЦеркви.

Бог любить нас

Різдвяне послання Блаженнішого Любомира

Дорогі у Христі!

Христове Різдво – великий празник божественної самопожертви, миру та надії. У перспективі цього празника ми подумки повертаємося до вифлеємської яскині, в якій народився наш Спаситель, та до ясел, в яких Він лежав. Ми згадуємо також Його земне життя: як Він виростав, працював та виступав як Учитель, щоб нам, людям, пояснити про Небесного Отця, Пресвяту Трійцю, Божу Любов до людини, про сам великий факт, що Бог в особі свого втіленого єдинородного Сина присутній між людьми.

Для нас, людей, є великим таїнством те, чому Ісус Христос воплотився, чому Друга Особа Пресвятої Трійці прийняла людську природу, не переставши бути Богом. Ми можемо тільки здогадуватися, спираючись на Боже Об'явлення і священні книги, що Господь Бог зробив це з любови до людини. Своїм приходом на землю Він наблизився до нас, виявив нам свою любов. Господь показав, що людина як твір Божий, хоча є цілковито залежною від Нього, все ж таки варта в Його очах того, щоб її любити, - що людина має велику цінність.

Багатьох з нас може здивувати думка, як це людина, яка є тільки сотворінням, в Божих очах настільки цінна, що Господь приходить до нас, приймає людську природу з усіма її обдаруваннями та немочами, тільки що без гріха. Крім того, Він, як ми, народжується, виростає, ходить до школи, працює... Усі ці події, на перший погляд, абстрактні і далекі, актуальні лише у різдвяний час. Та насправді вони є підгрунтям нашого життя, важливими для зрозуміння самих себе. Господь допоміг зрозуміти, ким ми, по суті, є, - ким ми є в Божих очах та яка наша гідність.

Події минулих місяців, коли сотні тисяч людей по всій Україні на знак протесту проти фальсифікації виборів, проти неправди, яка стала знаком приниження нашої гідности, вийшли на вулиці своїх міст, засвідчують, що наш народ зрозумів, ким він є в очах Божих, ким він має бути в очах світової спільноти. Ми, на думку багатьох, встали з колін, і з населення, яке проживає на території України, переросли у зрілу націю.

Тому сьогодні, у цей святковий час, хочу закликати Вас від усього серця подякувати новонародженому Дитяткові за цей величний дар, який, як видається, ми ще належно не оцінили. Мабуть, тому, що все відбувалося не зовсім так, як ми собі уявляли і як формулювали у своїх молитвах, бо цілком можливо, що, промовляючи свою молитву, ми забували про те, що найкращий для нас розвиток подій є той, який відповідає Божій волі.

Ми занадто мало над цим задумуємося, і живемо, звертаючи свій погляд лише на земні речі. А ціле наше життя набирає цілком іншого характеру, коли ми усвідомлюємо собі, що та правда, яка постає перед нашими очами в різдвяний час, є підставою для щоденного життя кожної людини зокрема і людської спільноти взагалі. Вона допомагає зрозуміти і вартість ближніх, які є такими самими, як ми, Богом створеними і Богом люблениими.

З нагоди цьогорічних різдвяних свят ще раз пропоную глибоко замислитися над ставленням Бога до нас, бо в Ньому є джерело світла й сили, надія на краще майбутнє, як щось, що можна справді здійснити. Обіймаючи усіх Вас у новонародженому Ісусі Христі, бажаю, щоб вифлеємське світло здолало темряву, щоб осяяло всіх людей, створених за образом їхнього Творця.

Христос рождається!

+ ЛЮБОМИР
Львів, 20 грудня 2004 року

Нехай панують любов і братерство

Вельмишановна українська громадо! Дорогі співвітчизники!
Любі друзі!

Ось і відходить у минуле ще один рік, сповнений для України надій і тривог. Ось і сходить над Україною ще одна Різдвяна зірка, сповіщаючи віру, надію і любов.

Різдво 2004 року запам'ятається всім нам як час, коли, подібно до Різдвяної зірки, сама Україна засяяла для світу новими, незвіданими барвами.

Сила України відвернула від неї важкі лиха і відкрила двері до нового майбутнього. Те внутрішнє світло, яке завжди було в нашому народові, освітило його справжнє обличчя – молоде, прекрасне, чесне.

Які б складнощі, розчарування і випробування не готував для України наш складний час, 2004 рік назавжди залишиться в історії як хвилюючий момент істини, а його відлуння ще довго звучатиме в душі нашої нації.

Нехай же мир і надія назавжди поселяться під дахом ваших домівок. Нехай любов і братерство, присутні сьогодні на українських майданах, панують між нами, бо нас об'єднує прекрасна Батьківщина, якою ми можемо пишатися.

З Новим 2005 роком!
З Різдвом Христовим!
Щиро ваш,

Михайло Резнік,
Посол України в США

АМЕРИКА І СВІТ

В. Воронін критикує Росію за війська у Придністров'ї

КИШИНІВ, Молдова. – Президент Молдови Володимир Воронін 29 грудня критикував Росію за розміщення військ в його країні. Він назвав „дитячим" припущення Москви про те, що виведення військ затримується через сепаратистів у Придністров'ї. Росія заявляє, що війська залишаються в регіоні через напругу. Президент В. Воронін заявив, що окупація є незаконною і що російський вплив у регіоні є занадто сильним і не виправдовується тими причинами, які називає Москва. У Придністров'ї лишається близько тисячі восьмисот російських військових, які охороняють зброю і боєприпаси, що залишилися від колишньої радянської армії. Крайні терміни виведення російських військ уже кілька разів минали.

Нові жертви в Іраку

БАГДАД, Ірак. – У двох іракських містах – Тікріті та Самарі 28 грудня здійснено напади на поліцейські дільниці. Убито загалом 20 поліцейських. У Багдаді внаслідок вибуху замінованого автомобіля поряд з будинком одного зі старших офіцерів національної гвардії поранені 9 осіб. Спостерігачі уважають, що ці напади – наслідок заклику провідника „Аль Кайди". Телеканал „Аль-Джазіра" передав 27 грудня авдіозапис виступу, як вважається, провідника „Аль-Кайди" Осама бен Ладена, який закликає іракців не брати участи у виборах 30 січня і вітає напади на американських військових та представників іракської влади. Тікріт є рідним містом колишнього провідника Іраку Садама Гусейна. Після його арешту понад рік тому в районі Тікріту відбуваються численні напади, які здійснюють сунітські повстанці, що залишаються вірними С. Гусейнові.

У Франції зросла кількість расистських нападів

ПАРИЖ. – Французьке міністерство внутрішніх справ 27 грудня заявило, що кількість расистських випадків, включно з антисемітськими, у Франції минулого року різко зросла – на приблизно 70 відсотків. Міністерство стурбоване великою кількістю нападів на християнські, юдейські та мусульманські храми. Найбільша кількість нападів сталася в регіоні Іль-де-Франс, який оточує та включає Париж. Міністер внутрішніх справ Франції Домінік де Вілпен минулого місяця сказав, що має рішучий намір боротися з усіма формами дискримінації.

„Ґазпром" збільшив експорт до Европи

МОСКВА. – Російська державна газова монополія „Ґазпром" 28 грудня оголосила, що її ґазовий експорт до Европи збільшився на майже вісім відсотків за рік. Найбільше зростання експорту відбулося до найбільш прибуткових ринків: Франції, Італії та особливо Німеччини, де ґазові електростанції приходять на заміну зупиненим АЕС. „Ґазпром", який уже зараз є найбільшою ґазовою компанією світу, заявив, що прямує до рекорду продажів ґазу на експорт на суму майже 18 мільярдів долярів на рік. Спостерігачі кажуть, що злиття двох компаній – „Ґазпрому" та російської державної нафтової компанії „Роснефть" – допоможе російському урядові отримати контрольний пакет акцій у „Ґазпромі" перед тим, як він почне продавати частину акцій закордонним інвесторам.

Несподівана візита Д. Рамсфелда до Мосулу

МОСУЛ, Ірак. – Секретар Департаменту оборони США Доналд Рамсфелд 24 грудня з несподіваною візитою побував в іракському місті Мосул, де 21 грудня внаслідок самогубного нападу загинули 22 особи, у тому числі 18 американців. Візита стала своєрідною несподіванкою для сил США на Різдво. Д. Рамсфелд відвідав шпиталь, де перебувають десятки поранених внаслідок вибуху. Тим часом американські слідчі заявили, що бомбіст-смертник, який здійснив напад на базі у Мосулі, ймовірно був вдягнений у форму Національної ґвардії Іраку. Командувач бази генерал Картер Гем сказав, що нападник сховав вибухівку під одностроєм, і тепер військові слідчі намагаються з'ясувати, як саме він потрапив на територію бази. Д. Рамсфелд вже не вперше здійснює неоголошені візити до американських вояків.

За матеріялами ЗМІ

Жертви стихії...

(Закінчення зі стор. 1)

кількості країн водночас. Найбільшим завданням буде розподіл допомоги. „Гадаю, що йдеться, можливо, про найбільшу природну катастрофу в історії людства. Теперішня катастрофа може виявитися гіршою за будь-які наші очікування, бо дотепер нам не відомі справжні розміри руйнувань. В Індонезії, на острові Суматра, залишились громади, куди ми досі не спромоглися дістатися".

Державний секретар США Колін Павел сказав, що його уряд вже виділив 15 мільйонів долярів на розчистку руїн: „Наші посли на Шрі-Лянці, Малдивах, в Індії та Індонезії негайно передали 400 тисяч долярів допомоги, і ми обговорюємо з Міжнародним Комітетом Червоного Хреста надання йому 4 мільйонів долярів. Ми переглядаємо наші інші активи і зробимо все, щоб допомогти. Тихоокеанські бази США також, звичайно, задіяні в допомозі". США обіцяють збільшити фінансову допомогу вдвічі, до 35 мільйонів долярів. Офіційні особи кажуть, що допомога може зрости ще більше, оскільки цю трагедію у Вашінгтоні сприймають дуже серйозно. До регіону спрямовано два американські авіоносці з водоочисним та іншим обладнанням і близько 15 тисяч військових.

Десятки мільйонів пообіцяли Японія, Австралія, Савдійська Арабія, Катар, Росія та країни Европейського союзу.

Внаслідок потужного землетрусу і цунамі постраждали 10 країн, серед яких Шрі-Лянка, Індонезія, Тайланд, Індія, Бурма, Малдівські острови, Сомалі. Найбільшої шкоди зазнали острови Шрі-Лянка та Суматра.

Керівник гуманітарної програми ООН Ян Еґланд сказав, що реакція світу була негайною і щедрою. Представник Еврокомісії заявив, що грошей вистачає, але головне питання – в тому, як ефективно розподілити допомогу. За даними американських сейсмологів, землетрус магнітудою в 9.0 балів за шкалою Ріхтера зсунув тектонічні плити під дном Індійського океану на 30 метрів, дещо змінивши розташування островів поблизу Суматри. Висловлюється навіть думка про те, що поштовх змусив плянету тремтіти на своїй осі, змінив її нахил і прискорив її обертання на три мікросекунди.

За сумарними оцінками урядів потерпілих від стихії країн Азії та Африки, загальне число жертв гігантських хвиль може досягти 100 тисяч чоловік. Майже третину загиблих складають діти. Тепер потерпілі країни опинилися перед новою загрозою - епідемій у місцях масової загибелі населення. На думку фахівців, вони можуть забрати не менше людських життів, ніж цунамі.

У ході розгорнутої найдорожчої й наймасштабнішої міжнародної рятувальної операції понад 20 країн світу пообіцяли надати надзвичайну допомогу на загальну суму понад 60 мільйонів долярів.

Найбільше постраждала Індонезія – тільки на острові Суматра загинуло понад 27 тисяч людей. Допомогу туди відіслала Австралія літаками. Серед загиблих - багато европейських туристів. Найбільше трагедія вразила Швецію – безвісти зникли близько півтора тисяч шведських відпочиваючих. Шведський міністер закордонних справ прибула до Тайланду. Вона назвала трагедію „національною травмою" для її країни.

Колишнього канцлера Німеччини Гельмута Коля, який перебував на відпочинку на Шрі-Лянці, зняли гелікоптером із даху його затопленого готелю. Сотні туристів з інших країн досі вважаються зниклими. Норвегія намагається знайти принаймні сімсот своїх громадян, які були в ураженому регіоні. Принаймні триста новозеляндців зникло безвісти.

Епіцентр землетрусу був на індонезійському острові Суматра, де прибережні селища затопила величезна хвиля, що в деяких місцевостях сягала десяти метрів заввишки. Також на південному узбережжі Суматри сильне спустошення – на курортному острові Ніяс зруйновано цілий готель.

Стихійне лихо вдарило по узбережжю південних провінцій Тайланду якраз в той час, коли курортники виходили на пляжі.

Також висловлюються побоювання, що у хвилі, яка пройшла Індійським океаном, затонули сотні сомалійських рибалок. Речник новообраного президента Сомалі, Абдулахі Юсуфа Ахмеда, заявив, що рибалки не повернулися після виходу у море. Крім того, багато містечок уздовж узбережжя Сомалі затоплено.

Серед найбільше вражених країн – Індія і Шрі-Лянка, де оголошено стан національної катастрофи. Внаслідок повеней у Шрі-Лянці біженцями стали до мільйона людей. Президент Шрі-Лянки Чандріка Кумаратунґа закликала до термінової міжнародної допомоги.

Принаймні три нові поштовхи, сила яких досягла 6.1 бала за шкалою Ріхтера, після 26 грудня вразили індійські Нікобарські і Андаманські острови, котрі були спустошені. Допомогові організації всього світу залучаються до допомоги жертвам землетрусу в Індійському океані.

Консул України в Королівстві Тайланд Олександер Крутенко повідомив 29 грудня, що тепер в тій країні розшукується понад 10 українців. Розшуки українських туристів, які зникли безвісти в Тайланді, ведуться за сприяння Міністерства закордонних справ України, турагенцій та поліції тієї країни.

Слово „цунамі" походить з сейсмічнонебезпечної Японії; його застосовують до хвиль, спричинених підводними землетрусами. Подібні хвилі можуть рухатися зі швидкістю до восьмисот кілометрів на годину. Та свою повну силу вони показують, лише досягнувши суходолу.

Землетрус, який стався у неділю, 26 грудня(п'ятий за силою від 1900 року) вразив таку велику територію, за словами науковців, через те, що стався під океанською поверхнею. Найсильніші землетруси за сто років: 1960 - Чилі: 9.5 бала,1964 - Аляска: 9.2 бала, 1957 - Аляска: 9.1 бала, 1952 - Росія: 9.0, балів, 2004 - Індонезія: 8.9 бала.

Як сказав Брюс Пресґрейв з Геологічної служби США, „такі великі землетруси, якщо стаються на мілководді... б'ють воду проти океанського дна... і це – все одно, якби ви хлюпали по воді у ванній, але така хвиля могла подорожувати через весь океан".

За оцінками науковців, розкол у морському дні, який утворився в результаті теперішнього землетрусу, має понад тисячу кілометрів завдовшки, і спричинив зсув за вертикаллю майже в 10 метрів.

Саме вертикальні зсуви дна зсувають з місця величезні маси води. Доктор Браєн Бапті, провідний сейсмолог Британської Геологічної Служби пояснює: „Уявіть собі, коли розкол становить тисячу кілометрів завдовшки, і зсув морського дна – десять метрів, – ви отримуєте сотні кубічних кілометрів води, що приводить до хвилі, яка подорожує через океан. На глибині висота хвилі може досягати кількох метрів, може – 5-10 метрів. Це означає, що хвиля пересувається повільно, порівнюючи з сейсмічними хвилями, спричиненими землетрусом. Тож вона досягає прибережних реґіонів через кілька годин. Коли цунамі наближається до берега – вона уповільнюється через мілизну, а отже, її висота дуже збільшується. На цей момент висота хвилі може досягти 10-20 метрів".

Місцезнаходження Індонезії, яку розташовано уздовж геологічного т.зв. „Кільця Вогню" (тихоокеанської зони підвищеної сейсмічної активности), робить її зоною підвищеного риску враження такими явищами, як виверження вулканів та землетруси. У тихоокеанському реґіоні, де землетруси, які спричинюють цунамі – досить поширені, системи раннього попередження дають людям можливість уникнути небезпеки. Але в Індійському океані, де цунамі стаються нечасто, подібних систем раннього попередження немає. За словами доктора Бапті, за весь час спостережень в Індійському океані теперішня цунамі – перший вияв стихії такого масштабу. Це один з найсильніших землетрусів і цунамі за останні 100 років.

Х.В - Ф.

Переголосування 26 грудня принесло перемогу В. Ющенкові

Віктор Ющенко – президент? Так! Так! Так!

Зліва: Юлія Тимошенко, Віктор Ющенко і його дружина Катерина на Майдані Незалежности в Києві, вночі у понеділок, 27 грудня.
Фото УНІАН

Вахтанг Кіпіані

КИЇВ. – Нарешті! Більш ніж піврічна кампанія з виборів третього українського президента завершилася беззаперечною перемогою 54-річного Віктора Ющенка, провідника бльоку „Наша Україна”. Коли пишуться ці рядки, Центральна виборча комісія продовжує дораховувати останні урядові телеграми, якими цього разу виборчкоми надсилали дані з протоколів. За попереднім даними, різниця між переможцем-Ющенком і переможеним-Януковичем сягає майже 8 відсотків. І це означає, що попри всі побоювання і проблеми у новому році Україна матиме дійсно нового президента.

На користь цього – і просто фантастичні за своєю однозначністю результати трьох екзит-полів (опитувань виборців на виході з дільниць). Цього разу „війни соціологів”, на щастя, не було. Національний екзит-пол (консорціюм чільних українських компаній – Київського міжнародного інституту соціології, Центру ім. Разумкова, Фонду „Демократичні ініціятиви“) оприлюднив такі дані: Ющенко – 56.31 відс., Янукович – 41.31 відс. Екзит-пол „Україна” (Центр „Соціяльний моніторинг” та Український інститут соціяльних досліджень): Ющенко – 58.1 відс., Янукович – 38.4 відс. І нарешті, телеканал ICTV, який належить зятеві Л. Кучми, мільярдерові і депутатові Вікторові Пінчуку, замовив опитування американській фірмі „The Luntz research company, Penn, Schoen & Berland”. Багато хто з оглядачів, відверто кажучи, побоювались цього екзит-полу, бо очікували маловідомої на українському соціологічному ринку компанії. Однак і тут обійшлося без несподіванок. Провідник опозиції отримав надзвичайно високий результат – 56 відсотків проти 41 у кандидата від влади.

Паралельний підрахунок голосів, що його у ніч виборів озвучив керівник аналітичного департаменту штабу Ющенка Анатолій Гриценко, теж засвідчив великий відрив – близько 15 відсотків. Але у повній мірі довіряти цим даним не доводиться – як і в попередніх турах голосування штаб Віктора Ющенка ніколи не доводить справу до кінця. Після оприлюднення даних з майже 90 відс. протоколів дані перестали поступати. І залишається незрозумілим – чи ми маємо вірити даним екзит-полів і паралельного підрахунку голосів (різниця на користь Ющенка від 15 до 20 відсотків) чи офіційним даним ЦВК – трохи менше восьми відсотків? Врешті решт, куди поділися близько 10 відсотків голосів українців? Хто знову приховує правду – виборчкоми чи соціологи? Наразі відповіді ще немає.

Кілька слів варто сказати про такий важливий компонент легітимності виборів, як явка виборців. 26 грудня до виборчих дільниць прийшли 77.3 відс. всіх українців, які мають право голосу.

Якщо подивитись на те, в яких реґіонах відбулася зміна виборчої активности, то бачимо дивну картину. Явка виросла всюди, де переміг Віктор Ющенко (скажімо, на Волині, Житомирщині, Івано-Франківщині, Львівщині, Рівненщині, Тернопільщині, Чернігівщині та у Києві) і суттєво впала там, де два попередні тури фіксували беззаперечну переваґу Віктора Януковича.Цифри красномовніші за будь-які слова коментарів: Донеччина – мінус тринадцять (!) відсотків, Кіровоградська область – мінус 7, Луганщина – мінус 6, Дніпропетровщина – мінус 5.5, Одещина, Миколаївщина та Запоріжжя, Херсонщина, Сумщина – у кожній по мінус три-чотири відсотки тощо.

Після переможної „помаранчевої революції“ та історичних рішень Верховної Ради і Верховного суду у багатьох чиновників з числа фальсифікаторів опустилися руки і вони вирішили не додавати речових доказів на післявиборчих судових процесах. Тим більше, що Генеральна прокуратура вже встигла відкрити близько трьохсот справ щодо порушення виборчого законодавства під час проведення першої та другої тури виборів президента України.

Ющенкові не вдалося виграти жодного нового реґіону. Пропорція залишилася сталою – сімнадцять областей з Києвом – за „помаранчевим” Ющенком, десять із Севастополем – за „біло-блакитним” Януковичем. Але майже всюди підтримка провідника опозиції значно зросла. Знову ж таки, найбільше там, де адмінресурс відступив. Ось, скажімо, ще недавно вотчина об”єднаних есдеків Закарпаття. Ще місяць тому тут за керівника „Нашої України” не побоялися віддати 55 відс., а тепер – 67.45 відс.. Ще більш приголомшливі результати у Ющенка на Кіровоградщині: підтримка стрибнула з 47 до 63 відс. Дев'ять відсотків вдалося відвоювати у Януковича на Хмельниччині, вісім – на Рівненщині.

Але у президента Ющенка будуть і території, де йому довірятимуть (хотілося б сподіватись, лише попервах) найменше. Майже не зросла його підтримка у „місті російських

(Закінчення на стор. 9)

Цитата тижня

Російська правозахисниця **Валерія Новодворська:** *„Чеченська війна, українські вибори, втручання в абхазькі справи, тиск на Грузію повертають нас в очах Заходу в наш темний ліс, де закон – тайга, а прокурор – ведмідь“.*

27 грудня 2004 р.

Олена Бонер, вдова Андрія Сахарова: *„В українській „помаранчевій революції“ найголовніше не в підтримці одного кандидата і в опозиції до іншого, а в тому, що народ не прийняв брехні. Можливо, і я маю надію, що в Росії теж прокинеться самосвідомість до ступеня неприйняття брехні, і коли-небудь Росія матиме свою „помаранчеву революцію“.*

27 грудня 2004 р.

Президент України в. Ющенко в колі сім'ї. *Фото: УНІАН*

На виборчих дільницях у США 26 грудня громадяни України взяли активну участь у виборах президента України. Подаємо фото, які надіслав з Ню-Йорку член виборчої комісії Василь Лопух.

Благословляється на ранок…

Поруч з цим редакційним коментарем, справа від нього, стоїть, на своєму звичному місці, матеріял з внутрішньоредакційного, сказати б, жанру – постійна рубрика О-КИ. Кожного разу виразно особистісна, в доброму розумінні слова суб'єктивна, ця рубрика, на що ми й розраховуємо, заторкує особистісні і суб'єктивні струни в душі наших читачів. Однак сьогодні О–КА виносить на оцінку читацького загалу погляд, який неодмінно матиме резонанс своєю об'єктивною вагою та актуальністю.

Справді, в українській історії ім'я Віктора Ющенка навіки буде пов'язане з „помаранчевою революцією", а кожна народна революція, тим більше така миролюбна і шляхетна, як українська, неминуче дістає поетичну авреолю, стає героїчнодуховним орієнтиром для майбутніх поколінь.

І якщо брати справу ретроспективно, то на темному тлі залишеного комунізмом лицемір'я, брехні і страшної несправедливости В. Ющенко – це вже зовсім інша, нова якість, це воістину героїчний символ іншої, нової України.

Так, він герой, але, на наще щастя, не самотній, не над рештою звичайних людей, як у казках і легендах, а плоть від плоті свого народу. Він герой, бо героїчними постали перед очима світу прості українські люди, бо героїзм цього історичного моменту в тому й полягає , що український народ промовив: я є і буду на цій землі!

Проте в цьому й складність ситуації. Від героя-одинака ніхто не чекає звіту, ні програми дій на майбутнє, а від В. Ющенка цього будуть чекати всі. В тому числі – з діяметрально протилежних сторін. І дуже тяжко буде весь час залишатися героєм, бо знаємо: ще той ся не вродив, аби всім догодив. Особливо в сенсі розподілу міністерських портфелів. Тут просто треба молитися, щоб В. Ющенко не поспішив, а спокійно і безпомильно відсіював зерно від полови, бо йдеться не про навіть найщирішу особисту відданість його однодумців чи однопартійців, а про щось набагато важливіше – про те, щоб за усіма позитивними, великими і малими, змінами в економіці, в промисловості і сільському господарстві, в культурному, освітньому і науковому житті не згубилося найбільше досягнення „помаранчевої революції" – новий рівень самоусвідомлення української нації.

Ледве чи хтось з нас хотів би сьогодні опинитися на „геройському" місці В. Ющенка, коли з одного боку хапатиме його за поли вчорашній день – оліхархи, котрі нажили свої багатства в неправедний спосіб, не сходять зі сцени добровільно і мирно – а з другого боку стрімко зростатимуть вимоги до нової влади з боку покоління, якого вже не стосуються дефініції –„постсовєтське", „посткомуністичне" чи „малоросійське", яке говоритиме і вимагатиме від імені завтрашнього, а не вчорашнього дня. Є симптоматичним, що керівники молодіжного руху „Пора", активні учасники революції на Майдані Незалежности, вже заявили, що залишаться в опозиції й до нової влади, бо, мовляв, В. Ющенка вони підтримували тільки тому, що не було кращого кандидата. Дещо наївний, інфантильний аргумент: ці надміру гярячі і нетерпеливі хлопці ще не розуміють, що в політиці не так важить „найкращий кандидат", як те, щоб опинитися в потрібний час в потрібному місці.

Опозиція, звичайно, буде, бо вона об'єктивно потрібна, але потрібна чесна і чиста, як дзеркало, в якому влада змогла б бачити свої недоліки і недотягнення. Щоб зрозуміти це, не конче треба бути героєм. Але якщо В. Ющенкові і його урядові вдасться хоч наполовину, хоч на третину засипати сьогоднішню прірву між владою і народом, то це буде його найбільшим героїзмом. То ж побажаймо йому успіху в цьому.

СВОБОДА

Пам'ятайко про Україну!

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510, UNA Fax (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про народження нового героя

Думаю, що, прочитавши такий заголовок О-КИ, мої читачі відразу здогадаються, про кого тут мова, бо ж це людина, про яку сьогодні говорить цілий світ. Не тільки говорить – відомий американський журнал „Тайм" поставив його серед нечисленних осіб 2004 року, що є важливі чи пак значні („меттер").

Для нас, однак, таке окреслення В. Ющенка не досить добре, і ми хочемо бачити його серед героїв. В. Ющенко – герой? – спитає дехто. З певністю дехто поставить під сумнів таке окреслення його, а однак, чим більше роздумую, тим сильніше переконана в істинності саме такої характеристики В. Ющенка. Бо у цих радісних хвилинах його перемоги у недільних, третіх з черги виборах, 26 грудня 2004 року, мало хто поважно аналізував здоров'я В. Ющенка і думає саме про усі небезпеки, що стоять перед ним після цього жахливого отруєння таким сильним середником. Евфорія перемоги тримає нас усіх у руках, і прямо після усіх переживань останніх днів хочеться, дуже хочеться тільки радіти і не згадувати про усі небезпеки, що можуть чекати у близькому майбутньому.

Ми не хочемо ці небезпеки тепер розглядати чи аналізувати, а навпаки – знаючи про їхнє існування, взяти до уваги характер В. Ющенка і його відважну поставу в обличчі усіх цих небезпек, що загрожують йому з усіх сторін.

Він, напевно, добре усвідомлює їх, до того ж, вони у нього подвійні. Бо коли в іншому випадку здорова людина на відповідальному, публічному становищі може тільки боятися ускладнення з приводу саме свого нового посту – В. Ющенко має ще і небезпеку поважних наслідків свого отруєння, яке у часі і розвої нікому не відоме, бо занадто рідкісне і може підірвати його здоров'я, а з цим і можливості виконування обов'язків президента України. Тому треба нам подивляти стійкість цієї людини й завзяття, з яким він бореться за кращу долю для своєї батьківщини й залишає позаду свою персональну долю.

Чи не можна саме вже через цю настанову уважати В. Ющенка новітнім героєм? Чи не є він як герой рівний, а може і кращий за десятки тих, яким ми дали таку назву за їхню боротьбу за Україну із зброєю в руках, що кінчалася часто смертю? Чи не є геройством, незважаючи на усі небезпеки і наслідки отруєння, незважаючи на зміни, що воно дало у обличчі і у фізичному стані, віддати усі сили, здоров'я, незважаючи на усі атаки на нього – стояти стійко для такої конечної зміни в політиці провідників України?

Може, не усі читачі будуть цієї самої думки – але для мене 26 грудня 2004 року залишиться назавжди датою народження новітнього героя нашої України.

О–КА

УНСоюз допомагає видати альбом

Видавничий відділ „Свічадо" Свято-Іванівської лаври УГКЦ у Львові готує до видання фотоальбом „Ці дні на Майдані", світлини якого розповідають про події „помаранчевої революції" в Києві наприкінці листопада – на початку грудня 2004 року. Наклад альбому порівняно невеликий - 1500 примірників, що зумовлено браком коштів на видання, але може бути збільшений.

Фотоальбом служитиме, поряд зі збереженням пам'яті про високий народний зрив, також поширенням в Україні цілей і гасел боротьби за краще життя, розвиток демократії.

Добродії, які побажають допомогти у виданні альбому і можливому збільшенні його накладу, можуть вислати пожертви на рахунок 310607-000 (Lev Khmelkovsky, DBA Svichado) на адресу кредитівки: 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054. Усі жертводавці дістануть листи-подяки, а при пожертві понад 25 долярів (орієнтовна ціна альбому) – також і саме видання.

На жаль, терміновість видання не дозволить вмістити прізвища жертводавців в самому альбомі,

Сторінка з альбому

але час вимагає рішучих дій, і „Свічадо" прагне якнайшвидше донести полум'я „помаранчевого зриву" до усіх областей України.

Першими взяли участь в цій акції Український Народний Союз, Комітет допомоги Україні Північного Ню-Джерзі, АГРУ, Ольга та Іван Карачі, Роман Ричок з Ню-Джерзі .

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Говорім правду про Кінґір

Оксана Журавка опублікувала 14 листопада в газеті „Шлях Перемоги" статтю „Кінгірське повстання очима істориків", окремі факти якої треба уточнити або вияснити. Росія, щоб змити із своїх рук кров, провела наукову конференцію у Москві. Чи не краще було б влаштувати таку конференцію в Кінгірі, де ще є уціліла частина таборової їдальні, руїни розваленого табору? О. Журавка пише, що у Спаську є два пам'ятники учасникам Кінгірського повстання – литовський і український, але немає покищо жодного у Кінгірі. Так званий „табір смерти" в Спаську віддалений 805 км від табору в Кінгірі. У Спаську повстання не було. А в Кінгірі є пам'ятник українським каторжникам, збудований ще в 1999 році з ініціятиви РОДУ УККА й оплачений за пожертви американських українців. Після публікації люди почали запитувати: якщо в Кінгірі немає пам'ятника, то що сталося із збіркою пожертв на цей пам'ятник?

На науковій конференції в Москві росіяни чванились, що то з їхньої ініціятиви організовано страйк, який скоро переріс на революційний чин, що тривав сорок днів. Леся Боднарук не побоялась негайно ж заперечити російську вигадку, бо насправді то була ініціятива українських націоналістів Михайла Сороки та Задорожного. Кінгірський табір начисляв 20,360 в'язнів. В усіх національностей українці становили несповна половину всіх в'язнів, майже 10 тисяч, коли росіян було незначне число. Також не відповідає правді, що „декого з активних учасників повстання було розстріляно". За твердженням ще живих свідків, які пережили це пекло, близько 700 жінок і невідоме число чоловіків було вбито. Казах, що був присутній на тій розправі, вказав місце, до якого звезено розчавлених, а яр зарівняно піском і камінням. Саме там стоїть наш пам'ятник зізалізним хрестом.

Недавно прибула до Кінгіру група українських журналістів з каналу „1+1", які брали інтерв'ю і зробили знімки з пам'ятників в Кінгірі і в Спаському для фільму, записували свідчення ветеранів того часу. Вони також мали нагоду відвідати село Долинку, де уціліла ще головна кватира управління таборів й цвинтар, де ми плянуємо поставити пам'ятник о. Зарицькому.

Іван Буртик, голова РОДУ
Кліфтон, Н. Дж.

В Школі українознавства

Не так давно доля привела мене у Школу українознавства ОУА „Самопоміч". Вже з перших днів спілкування з учителями, батьками, учнями відчувала, що тут є мила, родинна атмосфера, та водночас – ділова і напружена, бо щоразу шкільний дзвінок перебиває дітям приятельські розмови, невблаганно розводить усіх до класних кімнат. Щоразу пізнаю нове про своїх учнів, дізнаюся про їхні родини. Скільки цікавих доль у їх родоводах!

Приємно, що діти знають, хто вони, яких коренів, і гордяться своїм походженням. Вслухаюся в їх імена, що звучать мені наче музика: Божена, Яринка, Матей, Христинка, Роман, Роксолана... Обличчя різні, та однаково щиро посміхаються, і так сонячно й тепло стає на серці, а головне – радісно, що виростає і формується нова українська спільнота.

Щосуботи збираються діти у стінах будинку, що прилягає до церкви Святого Юра. І так триває вже 55 літ. Учні не тільки набираються знань. Саме тут формуються добрі приятельські взаємини та світле почуття причетности до великого духовного материка, що зветься Україною.

Сьогодні за шкільними партами сидять діти колишніх учнів. Разом з вчителями-предметниками, вихователями, при постійній підтримці вимогливого і відданого справі директора школи Ольги Кекіш, у допитливі душі юних засіваються благородні зерна українства.

Від багатьох учнів можна почути про участь їхньої родини в УПА, про життя на сибірському засланні, про страхи, пережиті під час штучного голоду у 1933 році. Це – результати розмов у сім'ї, які відкривають юним громадянам США очі на минуле багатостраждального українського народу.

При школі функціонує цікава бібліотека, зібрана з ініціятиви Юрія Янчишина. Разом з Юрієм Кобзярем та Сергієм Гошовським вони зібрали і впорядкували чудову книгозбірню з домашніх бібліотек.

Батьківський комітет школи очолює Роксоляна Подпірка, яка співпрацює із членами комітету Любою Лабунькою, Оксаною Андерсен та Людмилою Грабовською. Незамінимим акомпаніятором всіх шкільних концертів є Анастасія Антонів.

Завдяки підтримці таких зацікавлених і відданих громадській праці батьків, всім приємно зустрічатися у стінах рідної школи, і наша спільна праця дає добрий вислід.

Святослава Ґой-Стром,
вчителька, Ню-Йорк

Милі спомини про Підлюте

Коли читав у „Свободі" (ч. 44) статтю про Підлюте та Митрополита Андрея Шептицького, то це повідомлення зворушило мене досить глибоко. Спогади давніх літ летіли далеко в минуле та кружляли над карпатськими місцевостями Осмолоди та Підлюте.

Підлюте було улюблене місце Митрополита Андрея Шептицького, який приїжджав туди літом на відпочинок та проживав у своїй палаті. Про Підлюте докладно описав у своїй статті в „Свободі" Любомир Михайлів з Рожнятова, Івано-Франківської области.

А мені Підлюте добре знане ще з моїх дитячих літ. Я народився в Рівні, близько Рожнятова, та не так далеко від Підлютого. Я там бував кожного літа, моя старша сестра, студентка, яка приїжджала додому на вакації, брала мене зі собою до Підлютого. Ми їздили малим тяговим поїздом, який їхав з Брошнева до Підлютого та по дорозі зупинявся на кілька хвилин коло Рожнятова. Ця тягарівка підбирала дерево в горах для тартаків у Брошневі.

Я чув від бойків, що Митрополит Андрей Шептицький був власником лісових посілостей в Підлютім. До цієї карпатської місцевости багато людей приїжджало літом, одні – на вакації, а інші – для лікування різних недуг джерельними мінеральними водами.

Крім різних людей, туди в часі літніх вакацій прибували гуртки пластунів та студентів, головно зі Львова та Станиславова (тепер Івано-Франківськ).

Дуже мило було не раз почути мельодійні пісні дівчат як „Пусти мене, мамо, до табору, до сонця, до волі, до простору, де зірки мигочуть цілу нічку", як також „Ой, нема то краю, краю над ту верховину, коби мені погуляти хоч одну годину" та інші.

Молодь проводила час на мандрівках в горах, а вечером на забавах з танцями, музикою та піснями. Моя сестра брала участь у тих веселих розвагах та часом мені говорила, що перша любов часто огортає молоді серця, але майже все кінчиться скоро, як кінчиться відпочинок в Підлютім.

Я, як малий хлопчина, не зовсім розумів її мову про любов. Я тільки знав про мою любов до Бога, моїх родичів, сестри та маленького братчика. Я часто ходив зі сестрою та іншими дітьми попід гори, покриті зеленню смерек, ялиць та іншими деревами. Також зупинялись над рікою Лімницею, яку не можу забути. Вона пропливала з Карпат через моє село Рівня і була тісно зв'язана з моїм дитинством. Коли в Карпатах падали сильні дощі, то поля кругом села були залиті водою.

Коли покидали Підлюте, то їхали знову малим тяговим поїздом і майже всі висідали коло Рожнятова, щоб зупинитись в містечку та зайти в ресторан на перекуску.

Від Рожнятова, який тоді звали Рожнітів, до мого села не було далеко, бойки ходили до містечка пішки. Між Рожнятовом та Рівнею розлягалась велика поляна, так звана „сигла", яка належала до Рожнятова, Рівні і Свaричева. За панщини „сигла" належала одній графині. Коли кріпацтво в Австрії скінчилось в 1848 році „сигла" стала власністю тих трьох місцевостей. Востаннє я відвідав Карпати в 1937 році.

Д-р Ярослав Павліський,
Талагасі, Фльорида

Заклик - прохання допомогти

Свято-Софіївська українська православна семінарія в Бавнд-Бруку від часу свого заснування в 1975 року Свято-Софіївська семінарія випустила понад сто абсольвентів, 53 з яких були рукоположені для служіння УПЦеркві.

Сьогодні знову звертаюсь до вас з проханням допомогти нам продовжувати нашу працю – постачання нашим церковним громадам по всій країні відданих справі і вірних душпастирів. Ваша фінансова підтримка уможливить нам покрити конечні видатки.

Щоб заохотити вас до щедрішого відгуку на цей заклик, ми будемо надсилати в дар усім, хто пожертвує 60 дол. або більше, найновіше видання семінарії – книгу „Тисяча років. Коротка історія Української Православної Церкви". Вона написана і видана англійською мовою, але її переклад на українську вже закінчений, і скоро буде друкуватись.

Ми сподіваємось, що це заохотить вас до якнайщедрішої пожертви на семінарію.

Наша адреса: P.O.Box 240, S. Bound Brook, NJ 08880.

О. прот. **Василь Завірюха,**
ректор семінарії

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Мирон Куропась. „Українсько-американська твердиня“

Розділ II Греко-католицький союз (Соєдінєніє). 2–га частина

Першою народною братською допомоговою організацією у Сполучених Штатах був Союз Руських Братств, який заснував о. Іван Волянський у 1887 році. Після від'їзду о. Волянського в Україну 1889 року ця організація почала занепадати. Хоча вона і далі існувала при парафії, але багато русинів воліли вступати до новостворених словацьких братств, як, наприклад, „Перша католицька словацька єднота” і „Пенсильванійська римо- і греко-католицька єднота”, заснованих 1891 року. Русинські провідники, налякані цим переходом до словаків, скликали своїх католицьких священиків на збори для протесту проти несприятливого ставлення до них ватиканської та американської (латинського обряду) ієрархій. На зборах вирішено створити нове русинське братське забезпеченеве товариство і видавництво русинського часопису.

14 лютого 1892 року у Вілкс-Беррі (Пенсильванія) відбулися збори, які провів о. Никифор Ханат з Пасейку (Ню-Джерзі). На них були присутні делегати з 14 осередків, що репрезентували 743 членів, і шість закарпатських священиків. На зборах вирішено об'єднати всіх русинів у нове крайове товариство, яке назвали „Соєдінєніє греко-католичеських русских братств” (*далі – „Соєдінєніє” або СГКБ*). Згідно зі статутом, організація поставила собі такі цілі: плекати любов і порозуміння між усіма русинами в Америці, забезпечувати матеріяльною і фінансовою допомогою своїх членів або їх спадкоємців, заохочувати до освіти і сприяти побудові шкіл та церков, опікуватися вдовами, сиротами та бідними. Збори ухвалили також видавати часопис „Американский русский вестник” (*далі вживатимемо „Вестник”*), редакторами якого стали Павло Жаткович для угро-русинів і Діонісій Пирч для галицьких русинів. Головним предсідником організації вибрали Івана Зінчака-Смита, а його заступником – Антона Костика, обидва угро-русини.

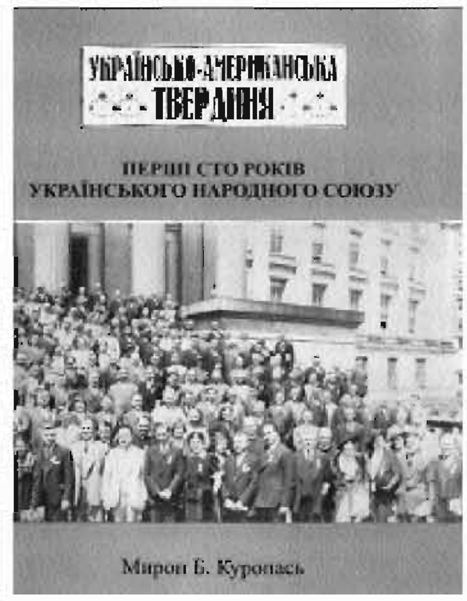
На перших зборах СГКБ, які відбулися 26-27 жовтня 1892 року, виявилося, що дефіцит організації становить 1446.31 дол. Його покрив із власних фондів предсідник І. Смит. Отець Дзюбей запропонував розділити цю суму між духовенством і передати її СГКБ як однорічну позичку. З цим не погодився о. Обушкевич, який вважав, що серед світських членів було багато заможних людей, які повинні також внести гроші для покриття дефіциту. Згідно з протоколом, духовенство одноголосно погодилося взяти позичку на суму 1200 долярів на один рік і, відповідно до своїх можливостей і доброї волі, повернути гроші предсідникові.

Розчаровані таким, як вони вважали, невмілим керівництвом, С. Федеровський та Т. Талпаш вийшли з управлінського складу.

Перша конвенція „Соєдінєнія” відбулася 30 травня – 1 червня 1893 року у Скрентоні, Пенсильванія. Участь у конвенції взяли 14 священиків (з них тільки о. Констанкевич і о. Обушкевич з Галичини) і делегати від 61 братського осередку. Серед важливих подій на конвенції була пропозиція о. Констанкевича з Братства св. Кирила і Методія в Шамокіні перейменувати організацію на Союз русинів. Після гарячої дискусії вирішено призначити двох диспутантів для дебатів „за” і „проти” порушеної справи. Отець Констанкевич доводив, що нове братство повинно бути народною, а не релігійною організацією, опанованою священиками. Отець Ханат не погоджувався з цим твердженням, доводячи, що організація уже є народною з релігійною основою. Після дискусій таємним голосуванням пропозицію о. Констанкевича відхилено (48 голосів проти 19). У календарі „Соєдінєнія” за 1912 рік цю пропозицію окреслено як першу спробу „кліки”, що має приховану надію надати „Соєдінєнію” характер „українського націоналізму”.

Незважаючи на поразку галичан, які були занепокоєні перевагою в „Соєдінєнії” угро-русинського духовенства, конвенція завершилася на позитивній ноті – концертом, у програму якого ввійшли комедія „Онімечений Юрко”, танцювальна група з чотирьох пар з народними коломийськими танцями, спільний спів русинських народних пісень, оркестрова група 21 відділу СГКБ, а також промова о. Обушкевича на тему „Прогрес русинів в Америці”.

Висвітлюючи події на конвенції, „Вєстнік” писав: „У цій прегарній і вільній країні Америці ми, русини з Австро-Угорщини, пробудилися з нашої летаргії. Ми і наші національні устремління були приспані. Ми віднайшли себе тут. Наша нова свобода принесла нам багато користи. Проте ми ніколи не сміємо забути про наш святий обов'язок супроти нашого рідного краю. Ми не повинні потурати пригодницьким політичним прагненням, а віддатися лише русинським духовним і національним справам... Не гаючи часу, ми присвятилися створенню нашої родини в цій країні, доказом чого може послужити ця конвенція... Що ще значить ця конвенція для нас? Вона була своєрідним іспитом, пробою, під час якої ми відкрито продемонстрували світові свою відданість моральності, просвітницькій діяльності й освіті”.

Ті русини, які вірили, що перша конвенція „Соєдінєнія” досягне бодай подібності до з'єднання русинів у Сполучених Штатах, швидко переконалися, що русинам не по дорозі з угро-русинами.

Календар подій

31 ГРУДНЯ
Навечір'я Нового Року – забава до звуків оркестри „Фата Моргана”.

1 СІЧНЯ
Новорічний „Brunch” від год. 10-ої ранку до 1-ої по пол. – 14 дол. від особи

6 СІЧНЯ 2005 р.
Традиційна Різдвяна Вечеря год. 6-та веч. – 25 дол. від особи
Overnight packages available.

8 СІЧНЯ 2005 р.
Різдвяне прийняття працівників УНСоюзу.

4 – 6 ЛЮТОГО 2005 р.
Church of Annunciation Family Weekend, Flushing, NY.

11 – 13 ЛЮТОГО 2005 р.
Valentine's Day Weekend

19 – 20 ЛЮТОГО 2005 р.
Family Winter Weekend and Ski Trip.

5 – 6 БЕРЕЗНЯ 2005 р.
Пласт, Курінь „Хмельниченки”, Річні зимові наради.

Ми були свідками піднесення духу українського народу

Від імені колективу Генерального консульства України в Нью-Йорку та від себе особисто хочу висловити Вам, дорогі друзі, найщиріші привітання з нагоди Різдвяних та Новорічних свят, які вкотре приходять на нашу землю!

У ці святкові, радісні дні хотів би від щирого серця побажати усім Вам, достойним представникам української громади, здійснення мрій, злагоди і щастя в житті, добробуту в родині, миру, здоров'я і благополуччя. Також хочу побажати Вам, щоб у наступному році Ви так само, як у попередні роки, досягали великих успіхів у важливій і відповідальній діяльності, яка спрямована на розвиток плідних взаємин з Вашою історичною Батьківщиною - Україною. Наприкінці року, що минає, усі ми були свідками великого піднесення духу українського народу, який виявляє значну політичну активність, що є підтвердженням незмінности тих демократичних процесів, які відбуваються в Україні з моменту набуття нею незалежности. Усі ми переконані у тому, що Україна гідна достойного місця у світовому співтоваристві.

Тож щиро бажаю Вам, вельмишановні пані та панове, щоб різдвяні та новорічні дні принесли у Вашу домівку сімейне щастя та вдачу, а нашому великому українському народові – славетних звершень, що демонструють відданість української нації високим принципам свободи та демократії.

Веселих Різдвяних та Новорічних свят!

Христос рождається!
Славімо Його!

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул

Щоб сповнилися всі сподівання

Дорогі друзі!

Від імені колективу Постійного представництва України при ООН сердечно вітаю Вас з Різдвом Христовим і Новим роком!

Щиро бажаю всім українським родинам на американських теренах міцного здоров'я, щастя, злагоди й добра. Зичу, аби у році, що надходить, сповнилися всі Ваші помисли і сподівання про все найкраще як у житті кожного з Вас і Ваших рідних, так і в житті нашої рідної Української землі.

Україна зустрічає новий рік з новими очікуваннями і сподіваннями. У нинішній доленосний для нашої держави час відродження українського духу, воскресіння національної сили і зміцнення власної держави, як ніколи, потребуватимуть нашої спільної допомоги і підтримки.

Звертаючи до Вас слова глибокої вдячности за Вашу незмінну увагу до діяльности українських дипломатів в ООН, сердечно покладаюся на те, що наша завжди плідна і тісна взаємодія й надалі сприятимуть успіхові загальної української справи.

То ж нехай світлі Різдвяні і Новорічні свята наповнять Ваші серця радістю й теплом, благословлять миром і любов'ю на многії щасливії літа.

Валерій Кучинський,
Посол, Постійний представник
України при ООН

9 січня: зустріч спостерігачів

Управа ради УККА штату Ню-Джерзі запрошує всіх спостерігачів трьох турів виборів в Україні, як рівнож і всю українську громаду на спільну зустріч з метою обміну думками і подяки спостерігачам за їхні зусилля на користь українського народу.

Зустріч відбудеться в неділю, 9 січня 2005 року, о 2:30 год. по полудні в готелі „Рамада", Іст Гановер, Н. Дж. Буфет – кава і солодке. Вступ вільний.

Іван Буртик, голова управи

Україні і її народові - усіх ласк Божих!

Українська Американська Координаційна рада щиро вітає народ України і українську громаду в Сполучених Штатах Америки з Різдвом Христовим і Новим Роком та бажає їм щастя, миру, закріплення демократичних принципів та всяких ласк Божих.

Ми також передаємо наші найщиріші вітання Вікторові Ющенкові та його родині з нагоди обрання його новим президентом України. Бажаємо йому, майбутньому урядові України, членам Верховної Ради та всім нашим братам і сестрам в Україні мудрости, мужности, бадьорости і витривалости на шляху до світлого майбутнього.

За Президію УАКРади:
Ігор Ґавдяк,
голова
д-р Роман Барановський,
секретар

В. Ющенко - президент...

(Закінчення зі стор. 5)

моряків" Севастополі – лише на 0.35 відс. (загалом – 7.96 відс.) та у всій Автономній Республіці Крим – додалося лише пів процента. На цей проблемний регіон треба буде звернути особливу увагу. Населення Криму, Донбасу та Луганщини страшенно одурене російською пропагандою, охоче вірить брудним технологіям.

Взагалі російський чинник у президентській кампанії цього року – окрема і дуже велика розмова. Але цікаво, що якщо раніше президент Володимир Путін двічі вітав із перемогою свого ставленика Віктора Януковича – навіть за попередніми результатами екзит-полу, то тепер наче води в рота набрав.

У той самий час вже почалася міжнародня кампанія і визнання Віктора Ющенка законнообраним президентом. Першим це зробив польський керівник Александр Кваснєвський і президент Грузії Михайло Саакашвілі.

За словами секретаря Державного департаменту США Коліна Павела, офіційний Вашінгтон дочекається офіційного ухвалення результатів виборів і формування нового уряду, а потім буде взаємодіяти з новим урядом.

Північноатлантичний альянс теж привітав вибір українців. Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер розповсюдив заяву подібного змісту: "Я з радістю довідався про те, що український народ мав можливість вільно висловити свою волю під час повторного голосування другого туру президентських виборів 26 грудня, яке одержало позитивну оцінку міжнародної місії спостерігачів".

До речі, як і раніше міжнародні та вітчизняні спостержні місії розбіглися у своїх оцінках побаченого. Комітет виборців України, ОБСЄ, делегація американських конгресменів, депутати Европарляменту високо оцінили рівень організації проведення виборів, при тому вказуючи на окремі порушення, які, звичайно ж, були, але не мали „системного характеру". Тоді як представники Росії та СНД, позичивши в сірка очі, дали виборам 26 грудня найнижчу оцінку. Екс-голова російської Ради нацбезпеки Рушайло аж з Узбекистану побачив в Україні „найбрутальніші вибори останнього десятиліття". Нагадаю, що йдеться не про всю виборчу кампанію, а лише про третій тур, коли влада Кучми, по суті, самоусунулася від команди Януковича і не стала наближати свій безславний революційний кінець а-ля Чаушеску.

Мабуть, не випадково до Києва прилетів один з найвпливовіших російських політиків, керівник фракції „Родіна" у Держдумі Дмітрій Рогозін. Це той самий Рогозін, який минулого року ледве не спровокував „маленьку переможну війну" між Росією та Україною за острівець Тузла у Керченській протоці. Зараз же він приїхав як миротворець. І навіть ходить у штабі Ющенка у помаранчевому шалику. Привітання Ющенкові з вуст Рогозіна є сигналом від принаймні частини кремлівської еліти – є в Москві і прагматики, яким начхати на інтереси збанкрутілого кучмівського режиму і вони прагнуть встановлення нових правил гри з новим українським президентом.

Очевидно, що ближчими днями підуть і швидші процеси розкладу колишньої „парляментсько-урядової коаліції". За останні тижні на грань небуття стали фракції НДП В. Пустовойтенка і „Трудової України" С. Тигіпка. Водночас швидко набирають ваги і членів дві групи у Верховній Раді, зорієнтовані на голову Володимира Литвина, - „Центр" і депутати від Народної аграрної партії.

Невдаха В.Янукович зі своїм штабом і рештками війська, що кожен день розбігається, заявив про намір оскаржити результат волевиявлення у судовому порядку. Але він вимагатиме, щоб його позов розглядала не сама колегія Верховного суду у цивільних справах, яка ввійшла в історію української юриспруденції рішенням про „третю туру", бо він, бачте, їй „не довіряє", а весь склад вищої судової інстанції. Той-таки Володимир Литвин назвав це бажання „виявом демократії", а депутат-юрист з „Нашої України" Микола Катеринчук – „абсурдом".

Голова Верховної Ради Литвин хоч і не вітав (принаймні, публічно) переможця перегонів, але дав розпорядження секретаріятові парляменту разом з командою Віктора Ющенка готуватися до інавгурації.

Припускають, що вступ новообраного президента на посаду можливий вже 11-14 січня 2005 року, коли парламент працюватиме у пленарному режимі.

Віктор Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

кратії в Україні. „Ми вітаємо українців з тим, що вони захистили свої демократичні права", – сказав він і підкреслив, що США готові працювати з переможцем українських президентських виборів і що вибори не будуть перешкодою в російсько-американських взаєминах.

27 грудня провідні західні газети вийшли з матеріялами про вибори в Україні. Лондонська „Таймс" вмістила статтю „Путін постає перед приниженням, тоді як Україна перекидається до Заходу". Газета „Файненшел Таймс" подала статтю сенатора США Гіларі Клінтон, яка пише: „Відмова українців прийняти результати явно зфальсифікованих виборів означає поворотний момент у розвитку України як громадянського суспільства". Часопис „Ґардіан" зазначив, що перемога В. Ющенка стане потужним ударом по зовнішній політиці президента Росії, який підтримував В. Януковича.

В. Ющенка привітали з перемогою на виборах президент Грузії М. Саакашвілі, президент Польщі О. Кваснєвський, провідники ряду інших держав.

В Росії ставлення до подій в Україні було іншим. Голова виконавчого комітету СНД Володимир Рушайло, який очолював місії спостерігачів Співдружности на виборах 26 грудня в Україні і Узбекистані, висловив сумнів у демократичності й легітимности виборів в Україні, де, на його думку, тільки перший тур був легітимним.

Спостерігач, віце-спікер Державної думи Росії Любов Сліска побачила невелику наліпку з написом „Так!" на дзеркалі у передпокої виборчої дільниці й святкову скатертину жовтогарячого відтінку на столі спостерігачів. Вона відірвала наліпку й вихопила скатертину. Посол Росії в Україні Віктор Черномирдін відзначив, що новому президентові буде нелегко: „треба мати мужність, здоров'я, волю, щоб націю підняти".

Газета „Правда" написала, що вислід виборів означає для Росії повну втрату газових і нафтових експортних шляхів в США та ЕС". „Перемога В. Ющенка означає, що Росія як супердержава більше не існує", – пише „Правда".

„Коммерсант" пише, що вірус помаранчевої революції тепер пошириться і в Росії.

Першу промову Президента України В. Ющенка подаємо на 1-ій сторінці.

Л. Хм.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

25-літній ювілей 45-го Відділу СУА

ВОРЕН, Миш. – 7 листопада по полудні в Українському культурному центрі членки 45-го Відділу СУА та їхні гості зібралися на свято чвертьстолітнього ювілею їхнього Відділу. Відкрила урочисте прийняття голова 45-го Відділу Стефа Король. Вона привітала всіх присутніх, зокрема заступниць голови Дітройтської округи СУА Ліду Яхницьку та Нусю Маціллинську. Також засновницю цього відділу Ліду Колодчин, колишню голову Округи, довголітню голову 45-го Відділу, нині почесну голову Орисю Лончину, голів інших відділів Дітройтської округи. Потім вона передала ведення свята Наталії Гевко. Ведуча також привітала присутніх. Всі заспівали гимн СУА. Наступною була хвилина мовчання, якою присутні вшанували пам'ять членок 45-го Відділу, що відійшли у Божу вічність – Стефу Колодницьку, Марію Козак, Дарію Дудру та Олю Садову.

З короткою хронікою подій у 45-му Відділі виступила С. Король. Вона пригадала присутнім, що 45-ий Відділ було створено у 1979 році, спочатку було 12 членок, згодом кількість їх зросла до 29. Патронкою вибрали героїню Катрусю Зарицьку, яку чітко пригадують її ровесниці як взірцеву ученицю гімназії Сестер-василіянок у Львові, пластунку, студентку політехніки, яка стала непохитним борцем за волю України і перейшла незламною через комуністичні концентраційні табори.

Першою головою Відділу було обрано Марію Балтарович, за нею слідували Марта Шехович, Мирося Цап, Мирося Кізима, Орися Лончина і С. Король. Членки відділу – це мозаїка талантів. Відділ влаштував курси кухарства, показ вишиваного одягу, зроблено успішний Український тиждень в публічній школі в Клярктоні, виставки українського мистецтва в публічних бібліотеках, розваговий „Веселий вечір".

Влаштовано з участю громади свято в пошану Софії Русової, з нагоди тих святкувань приготовлено виставку малюнків з Дитячої художньої школи ім. Олекси Новаківського у Львові, дохід з якої використали на придбання малярського приладдя для школи. Підготували вечір гумору і сатири під назвою „Еміграція". Вечір здобув славу не тільки в Дітройті, наш ансамбль їздив на гостинні виступи до відділів СУА в Чикаго, Клівленд, Бафало, Рочестер. Відбулася зустріч з мистцем Андрієм Хомиком. Влаштовано святкування 131 роковин народження Лесі Українки.

Організовано висилку шкільних підручників, журналів, художніх книг, одягу, харчів до Хабаровська, Запоріжжя, Канева, Севастополя, Тернополя, Торезу, Львова, Самбора, Хорватії, Бразилії. Відділ спонзорував кілька років стипендію для студентки в Бразилії, тепер спонзорує студентів в Україні, Польщі, Румунії. Не можна перерахувати всіх добрих справ, які зробили союзянки 45-го Відділу за 25 років. Щоб забезпечити фінансову базу, відділ влаштовує різдвяні, великодні базари, продаж смачного печива, льотерії. Членки відділу включаються в працю різних громадських організацій. Голова 45-го Відділу С. Король відзначила, що у Відділі є членки СУА, які почали працю ще на рідних землях, це Леся Лятишевська і Марія Дяків. Вона подякувала їм за довголітню самовіддану працю і побажала їм сонячних днів і доброго здоров'я, а союзянки вручили їм квіти.

Із святковими привітами до союзянок звернулися Л. Яхницька, заступниця голови Окружної управи СУА та перша голова 45-го Відділу доктор М. Балтарович. Перед обідом прочитано молитву, і Н. Гевко виголосила тост в честь членок 45-го Відділу, які впродовж 25 років працювали для добра нашої громади, церкви, України.

Після обіду свято продовжилося привітами від голів відділів – Віри Гнатюк (26), Оксани Стельмах (50), Марії Лісовської (53), Марсели Хомяк (58), Олі Гриньків (63), Роми Дигдало (76), Олени Лісківської (81), Марії Зарицької (96), Елиз Кучер (115), Анни Білинської (129). У розваговій програмі виступили Віра Крива з читанням поезії Зої Когут „Жінкам", Ніна Василькевич – з веселими віршованими портретами всіх членок 45-го Відділу, Марта Шехович – з власними поезіями-роздумами про наше життя „на весело", Н. Гевко прочитала три мініятюри Павла Глазового, вірші Ганни Черінь „Окуляри" та „Гостина" і фейлетон невідомого автора „Одяг і жінки".

В музичній частині розвагової програми виступили діти членки 115-го Відділу Жені Мурської Микола та Іванка, внучка голови 63-го Відділу Олі Гриньків Реня Чоловій та подруга юних акторів Оля Косак – учні школи при парафії Непорочного Зачаття. Микола Мурський та Реня Чоловій виконали на бандурах музичні композиції „Думи мої" та „Взяв би я бандуру", Іванка та Оля в супроводі гри на бандурах у виконанні Миколи та Рені заспівали пісню „Сирітка". Членки 45-го Відділу подякували дітям і вручили їм святкові подарунки. Ляля Патерин приготувала несподіванки, в яких задіяла більше десятка мистецьких речей, які вона особисто подарувала учасницям свята через запитник, дотепно нею придуманий .

Із заключним словом виступила голова 45-го Відділу С. Король. Вона назвала імена всіх активістів, які взяли участь у підготуванні та проведенні цього свята, подякувала їм, а також усім присутнім. По закінченню імпрези союзянки зфотографувалися на згадку про цю зустріч.

Ніна Василькевич

Різдвяний концерт

Євген Бачинський

ПАРМА, Огайо. – Концерт українських молодіжних ансамблів Торонто відбувся 4 грудня 2004 р. в церкві св. Андрія в Пармі, і був гарним різдвяним подарунком громаді Парми-Клівленду громадою Торонто. Концерт створив святковий настрій публіки, яка заповнила церкву, а колядки і релігійні пісні у виконанні ансамлю пригадали багатьом Різдво в Україні. Ансамбль – це оркестра „Аванґард", чоловічий хор „Оріон", жіночий хор „Левада" та юні барабанщики, разом 120 виконавців. Спонзорами концерту були місцевий осередок СУМ ім. Б. Хмельницького і Владика Роберт Москаль.

Мішаний хор під диригентурою Дмитра Білана і при фортепіяновому супроводі Романа Белея започаткував концерт молитвою „Богородице Діво" (солістка С. Плотник), а відтак слідували колядки (солісти С. Плотник і В. Лапко). В продовжені хор „Левада", (диригент Д. Білан) виконав „Чи вдома, дома", „Во Вифлеємі", „Святі сиділи" і „В полі, полі плужок оре", солістка М. Прокіпчук, „Маланка", „На святий вечір" і вірш „Святий вечір" Б. Лепкого продеклямувала О. Яковлева. Хор „Оріон" (диригент Д. Білан) виконав „З нами Бог", „Чи дома, дома" „Чи це той двір" і „Ой у саду, саду", „Не плач, Рахиле", „А в Єрусалимі" солісти В. Шевель, В. Лапко, В. Гонтар, Б. Темнюк, і І. Сулипка.

Оркестра „Аванґард" (диригент Р. Ясінський) виконала сольо юних барабанщиків – „Слава во Вишнім Богу", „Радість Бог нам посила", „По всьому світу", „Ой видить Бог", і „Щедрик". В кінцевій точці програми мішаний хор виконав „Там за ріками", „Добрий вечір тобі, пане господарю" і „Всяческая днесь радости". О. Яковлева продеклямувала вірш „Різдво" Р. Купчинського, а Б. Темнюк виконав

(Закінчення на стор. 11)

На ювілейній зустрічі (перший ряд): Ліда Яхницька, д-р Марія Балтарович, Орися Лончина, Ліда Колодчин, Стефа Король (голова), Наталія Гевко, Марта Шехович, Леся Лятишевська, Нуся Маціллинська, другий ряд: Іванка Кучер, Тамара Івасюк, Анна Бігун, Валентина Мушинська, Люба Левак, Ірена Тарнавська, Славця Коссак, Марія Дяків, Ірена Джуль, Таїса Розгін, Мирослава Кізима, Віра Крива, Іванка Груник, Ірена Прийма, Зеня Серафин, Ліда Михалович, Ніна Василькевич, Ліда Кізима, Валентина Журківська, Ляля Патерин, Ліда Лазуренко, Дарія Конюх.

Зберігаймо в громаді наші українські традиції

Виконавці (1 ряд зліва): Ол. Вемтебей, А. Куцевич, П. Гаврилів, Г. Галай-Карачун, М. Одинак, Р. Гриб'як, В. Вірстюк. (2-ий ряд зліва): І. Яримкевич, Р. Осауленко, А. Підківка, Н. Гаврилів, А. Стась, І. Вірстюк, С. Лучинська, І. Данилів, Д. Беднарчик, І. Дзюбинська, І. Матійчок.

МАЯМІ, Фльорида. – 17 жовтня драматичний гурток 17-го Відділу СУА представив для огляду українській громаді виставу „Весілля на Гуцульщині". Хоча чисельність українців на території південної Фльориди на даний час невелика, ми пишаємося тим, що багато парафіян Греко-католицької церкви – це молодь і діти, народжені в Америці і в Україні. Одним із завдань праці СУА є збереження української ідентичности, національне виховання молоді. Отже, вирішили повернути до життя призабуті давні звичаї гуцульського весілля, „народного українського весілля, яке є найурочистішим актом, пов'язаним з багаточисельною кількістю обрядів", – зазначав Іван Франко, характеризуючи Гуцульщину як благословенний закуток нашого краю, з огляду на його етнічну збереженість, підтримку споконвічних традицій у побуті, звичаях, народній творчості і вбранні.

Вистава готувалася наполегливо, й ось перед глядачами, постав неповторний кольорит гуцульської обрядовости, словесної і пісенної творчости горян. „До нас Боже, до нас, та в нас тепер гаразд. Весілє си зачинає, деревце си убирає", – линуло зі сцени, яка відтворювала гуцульську хату. „Благослови Боже, і отець, і мати своєму дитяті вінок увивати" – дійство змінювалося дійством: „запросини – заченанєм, вінкоплетення – благословенням, проща – повницею, зачіпчини – честуванєм". Виконання кожного обряду супроводжувалося жалібними та веселими піснями, мелодіями троїстих музик, запальними гуцульськими танцями, коломийками. Всі етапи весілля супроводжувало деревце – символ щедрости, родючости, злагоди двох родин.

Вистава відбувалася в Маямі, але участь у ній брали особи також з інших місцевостей. Лунали обрядові пісні у чудовому виконанні артистки-бандуристки Алли Куцевич з Ню-Джерзі, майстерне виконання гуцульських мелодій на сопілці представив Андрій Підківка з Дітройту, з почуттям гумору виконала ролю тети з Америки Марина Маркевич з Ст. Петербурґу (Фл.), коровай прикрашали пташки, спечені Іриною Крайник з Ст. Петербурґу (Фл.), барвінок, сосну, ялівець прислали Станіслава і Михайло Білики з Кензас-Ситі, гість – Марійка Гірняк з Нейплс (Фл). допомагала у розповсюдженні квитків.

„Єк сонце калач красний, єк місяченько ясний"... Столи прикрашали короваї, калачі – символ весілля, продовження роду. Справжніми майстринями по випіканні короваїв виявилися Оксана П'ясецька та Руслана Одинак. Українська вишивка, український народний стрій створювали святкову атмосферу. Глядачі мали можливість побачити твори мистецтва: полтавський стрій дівчини, якому минуло понад сто років, з особистої колекції Міри Ганкевич, стародавній одяг князя, княгині з Косівщини і ін. Весільне чільце з пуп'янком, яке виступає як символічний знак, і магічне коло, що оберігає голову дівчини від злих духів, і прощання з дівоцтвом, яке прикрашало голову княгині, виконали майстерні руки Галини Галай-Карачун.

З уст здібних декляматорів Наталі Гаврилів, Уляни Данилів, Ірени Вірстюк, Софійки Лучинської, Павла Гавриліва, Олександра Вештебея, Василя Вірстюка, Ігора Яремкевича, Данила Беднарчика, Галини Галай-Карачун, Іринея Матійчака звучали звичаєві і віншувальні слова, линули „золоті мистецькі струмочки" гуцульських коломийок. Дотепну сценку виконав Ростислав Гриб'як. Хвилюючі обрядові сцени представили княгиня – Андріяна Стась і князь – Мар'ян Одинак.

Народні мелодії змінювалися танцями. Веселу „Голубку" змінила запальна „Гуцулка" у виконанні українського танцювального колективу з Маямі під керівництвом Дани Васькевич-Максимович. Звучали обрядові весільні пісні у виконанні Алли Куцевич, Оксани П'ясецької, тріо „Максимович", коломийки – Русі Осауленко.

Смачними гуцульськими стравами пригощали гостей Марійка Ковалевич, Броніслава Ковалевич, Ірена Романюк, Марійка Романюк, Софія Данилів, Міра Ганкевич, Євгенія Маланюк, Іванна Івашкевич „Верховино, світку, ти наш..." пролунало на закінчення вистави у виконанні Оксани П'ясецької, мовби підтверджуючи благословенний союз людини і рідної землі. Заселюючи гори століттями гуцули з'єднувалися з ними душею, витворюючи легенди, пісні, вірування, в які вкладали свою мудрість і талант.

Програму підготували Ірина Дзюбинська, Міра Ганкевич, переклад на англійську мову – Оксана П'ясецька, програмку „Запросили на виставу" – Ірина Березинець.

„Весілля, весілля, тай вже по весіллю...".

Закінчилася вистава, але позитивним результатом вистави, виховним моментом стало бажання молоді внести фолкльорні перлини нашого прадавнього обряду в особисті життєві дороги.

Ірина Дзюбинська,
голова 17-го Відділу СУА

Уточнення

У статті „Засідання Головного уряду УНСоюзу на Союзівці" (ч. 52) слід читати:

Фінансовий комітет: Тарас Шмагала, ст., Василь Ліщинецький, Рома Лісович, Василь Лучків, Олександер Серафин.

Різдвяний...

(Закінчення зі стор. 10)

Різдвяне віншування для публіки. Програму концерту закінчив мішаний хор з оркестрою (диригент Р. Ясінський) відспіванням „Бог Предвічний" і „Ще не вмерла Україна" разом із залею. О. Ігор Касіян подякував виконавцям концерту від парафії і громади, члени СУМ вручили їм букети квітів та відспіванням „Многоліття" виконавцям, спонзорам концерту і громаді за гостинність і цим закінчено концерт.

Ансамбль, добре організована музично-хорова одиниця, заслуговує на признання всієї української громади. Слід підкреслити, що були гарно, по-мистецьки оформлені програмки.

Підтримали демократію в Україні

ГАРТФОРД, Кон. – В суботу, 11 грудня, відбулося громадське зібрання, на якому понад 200 осіб домагалося вільних виборів та демократії для України. Вони розгорнули помаранчеві плякати, синьо-жовті прапори та лозунги на підтримку демократичного кандидата Віктора Ющенка та святкували „Помаранчеву революцію" в Україні, коли Верховний суд відкинув зфальсифіковані результати президентських виборів 21 листопада. Серед учасників було багато мешканців Гартфорду і віддалених околиць Ню-Гейвену, Ню-Британу, Оксфорду, Колчестеру, Бриджпорту та Денбурі.

Головний доповідач д-р Лоренс ДеНардис, президент-емерит університету Ню-Гейвену, який був спостерігачем за президентськими виборами в Херсоні, розповів про фальсифікацію голосів агентами Віктора Януковича та урядових чиновників Леоніда Кучми.

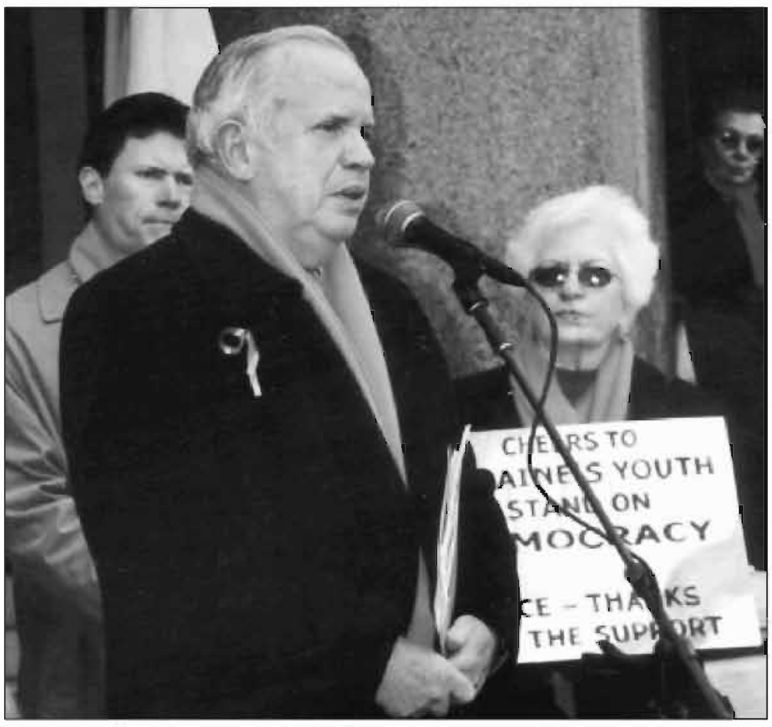
Стейтовий сенатор Джон Фонфара представив свою матір – українського походження, та висловив свою гордість за велике безкровне повстання демократичних сил в Україні. Поруч сенатора Дж. Фонфари стояли його колеги – сенатор Джонатан Герис і Давид МкЛофлин, які теж висловлювали своє захоплення подіями в Україні.

Д-р Елона Вайснис, викладач Єйльського університету, виступила від імені литовської громади Конектикату і пригадала слухачам про зворушливі події в 1989 році, коли Литва виборола незалежність. „Українські демократичні сили нас підтримали тоді, і сьогодні литовська громада запевняє вас, що Литва з Україною!".

Багато українців з Конектикату вже двічі їздили в Ню-Йорк, щоб протестувати під українським консулятом і російською амбасадою. Багато дітей із Школи українознавства при Українській католицькій церкві святого Михаїла в Гартфорді брали участь у демонстрації разом з батьками, дідусями та бабусями.

На закінчення учасники заспівали „Ой, у лузі червона калина" і український гимн „Ще не вмерла Україна". До успіху демонстрації спричинилися організатори Наталя Коршенюк-Полок, Ірена Олексяк, Мирон Колінський, Іван Кебало, Олесь Кузьма, Ігор Рудько. Їм допомогли Ростислав і Уляна Слабіцькі, Мотрія (Мокі) Кокоріс, Роман Василик, Олег Веселий та Ігор Стасюк.

Олесь Кузьма

Д-р Лоренс ДеНардис промовляє до громади.
Фото: Уляна Слабіцька

Учні Школи українознавства підносять помаранчеві плякати на підтримку демократії в Україні.

Презентація англомовного журналу перекладів української літератури

Виступає Марко Тарнавський
Фото: В. Лопух

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 11 грудня, у приміщеннях Наукового Товариства Шевченка відбулася презентація нового видання перекладів з української літератури п. н. „Ukrainian Literature – A Journal of Translations". Це обговорення першого числа такого оригінального журналу мало винятковe значення, хоча його відповідник в електронних засобах вже широко відомий.

Перший того роду журнал – це ініціятива члена НТШ-А та відомої письменниці Марти Тарнавської, а виконання належить її синові Максимові, професорові української літератури в Торонтському університеті. Видання, фінансоване фондом І. та Є. Хлопецьких, яким розпоряджає Наукове Товариство Шевченка-А, має своє історичне значення та викликало широке зацікавлення, що дає запоруку, що воно буде далі періодично появлятися.

У презентації цього першого історичного випуску, який, до речі, можна придбати в НТШ за 20 дол., взяли участь автори видання та його „батьки" Марта і Максим Тарнавські. Тому першою промовляла на презентації Марта Тарнавська, яка вже довший час старалася втілити свою ініціятиву у життя за поміччю Марка Тарнавського як головного редактора. Про свою працю він розповів присутнім, дякуючи спершу НТШ-А та його президентові д-р Л. Онишкевич за сприяння такому важливому виданні. Він також вияснив усі труднощі у підборі матеріялів та способі перекладів, назвав імена своїх співробітників.

Важливість доброго перекладу та проблеми з цим вияснила Уляна Пасічник, котра є не лише перекладачем, але також редактором друкованих матеріялів. Цього дала вона приклади, читаючи уривки з українських оригіналів та перекладів їх на англійську мову. Такі приклади використали також Марко Андрейчик та Ірина Якубяк з університету в Торонто, читаючи на презентації свої переклади англійською мовою та оригінали українською.

Про досвід на полі перекладної літератури говорив член Спілки письменників України Анатоль Біленко.

Презентація цього першого видання і його значення для пізнання сучасної української літератури серед широкого кола читачів викликали зацікавлення та бажання придбати дбайливо і гарно підготовлений том, який, надіємося, є початком постійного та успішного поширення нашої літератури серед своїх та чужих читачів.

О. К.

Українські старшини дістали підвищення

Віктор Петренко. 1 липня ц. р. Віктор дістав підвищення до ранґи полковника. Тепер виконує призначення у Форт МекФірсон, Джорджія. Відповідальний за плянування, переведення і догляд над вишколом військових сил активної армії, резервних формацій армії та Національної гвардії. Віктор закінчив військовий „Нейвал вор коледж" (Naval War College), відслужив 11 місяців в Афганістані, також учасник першої війни з Іраком – „Дезерт сторм".

Ігор Петренко. Виконує службу в Пентаґоні у спеціяльних призначеннях авіяції при армії, дістав підвищення до ранґи підполковника 2 жовтня 2004 року. Раніше Ігор служив в Іраку, Італії, Туреччині та Німеччині.

До джерел молодости

Зустріч Берхтесґаденців на Фльориді

Зустріч берхтесґаденців відбулася 11–14 листопада 2004 року в Лейкленді, Фльорида, під гаслом „До джерел молодости". Організація з'їзду була в великій мірі продуктом безмежної енерґії полковника Ігоря Раковського і його дружини Наталії та групи берхтесґаденців, які живуть на Фльориді: Володимира Шарка, Мирона та Ірени Радзикевичів та Богдана Лехмана. Богдан Марків організував мистецьку програму. В зустрічі взяли участь 62 учасників та 5 виконавців мистецької частини програми.

Головними темами зустрічі були сучасність українського життя і заходи збереження здоров'я в старшому віці. Перший день зустрічі пройшов у вільній атмосфері розмов, дискусій та з „барбекю" фльоридського стилю .

В п'ятницю рано, 12 листопада, формальну сесію зустрічі відкрив І. Раковський привітанням до всіх присутніх та зачитанням листів і привітань від друзів, які не змогли взяти участь у зустрічі. Першу доповідь виголосив д-р Любомир Романків, Начальний пластун світового руху української молодечої організації Пласт. Він подав короткий історичний огляд розвитку Пласту в Україні, ознайомив присутніх з проєктами його розвитку. Сьогодні Пласт існує у 21 областях і в Криму та охоплює 110 осередків і станиць на теренах 11 пластових реґіонів України.

Центр проводу Пласту є в Києві, що дає доступ організації до представників уряду. Протягом багатьох років головну підтримку Пластовий рух в Україні мав з західньої діяспори, а фінансова підтримка надходила переважно з Фонду Начального Пластуна. Сьогодні український уряд, зрозумівши важливість діяльности Пласту, почав робити початкові кроки в напрямку підтримки Пласту.

Кожного року Пласт організовує по усій Україні близько 90 таборів. Усі табори закінчуються перед днем незалежности і молодь прямує до Києва, де відбувається спільна зустріч пластунів з усіх країв України.

Перенесення канцелярії Пластової Старшини до Києва дало змогу Пластові нав'язати зв'язки не лише з міністерствами і загальнонаціональними науковими колами, але також вийти на зв'язок з державною пресою, радіо і телебаченням. Сьогодні Пласт набрав ім'я провідної виховної організації молоді по всій Україні.

Другу доповідь сесії під назвою „Сучасна Україна" виголосив Ераст Гуцуляк, Почесний консул України в Канаді. Тема виборів в Україні була центральною темою його доповіді. Парадокс сучасної України полягає в тому, що протягом трьох століть український народ проіснував як бездержавна нація, а тепер, ставши державою, мусить боротися за право бути нацією.

Третім доповідачем зустрічі був Євген Яросевич, довголітній куратор у відділі мінерології в „Smithsonian Institution", у Вашінґтоні. Його промова мала популярно-науковий характер. Він описав властивості дорогоцінних каменів, їх поширення в природі, видобування і застосування. Методи збереження дорогоцінних каменів викликали досить велике зацікавлення присутніх.

Остання доповідь першої сесії зустрічі була виголошена Богданом Лехманом і поставила фундаментальне питання: „Що пов'язує нас як бернхесґаденців?". Б. Лехман висловив думку, що причиною цього феноменального берхтесґаденського впливу на нашу психіку було декілька важливих елементів.

Таборове життя, після декількалітнього скитання як біженців, стало для нас безпечним і стабільним. Події Другої світової війни, прихід більшовиків, вивезення в Сибір, а потім прихід німців і вивезення молоді на невільницьку працю в табори Третього райху – все це викликало серйозний неґативний вплив на нашу молоду психіку. А потім втеча на Захід, голод, щоденна загроза життя також залишили забурення в душі.

І ось раптом ми опинились в чудовому Берехтесґадені, як у казковому сні, серед чудесних гір, лісів і озер. Це було наше – „Запоріжжя" зі своїм урядом, порядком та звичаєм в мініятюрній Україні, якою був наш табір „Орлик". Тут ми відчули почуття безпеки, спокою і стабільности, після багатьох років страждання і злиднів. Другим елементом була неперевершена природа Альп, з тихими водами Кенігзее і вічними льодовиками Вацмана. Вся ця краса природи допомогла заспокоїти і улагіднити наше життя.

Третім елементом була одна велика таборова родина. Табір „Орлик" був нашим селом, мешканці табору були нам рідними, сусідами, приятелями. Ми дбали один про одного, турбувались спільною долею, співпрацювали та підбадьорували один одного.

Четвертим елементом був Пласт і гімназія. Пласт дав нам можливість оформити життєву дисципліну та розвиватись в оточенні друзів. Непересічний характер наших професорів-учителів в дуже обмежених обставинах життя в таборах біженців дав нам солідний ґрунт до життєвої боротьби. Більшість колишніх учнів Берхтесґаденської гімназії досягли вищої освіти та професійного стану, ставши впливовими членами американського і канадського суспільства.

Надзвичайний збіг всіх цих обставин створив особистий характер берхтесґаденця, і цей характер продовжує тримати нас разом як одну родину.

Ці самі елементи формулювали психіки молоді до певної міри окреслили характер цілої ґенерації біженців, що пройшли через табори Ді-Пі в Німеччині на шляху до Америки, Канади та інших країн Европи і Америки.

Пообідні години другого дня зустрічі минули в товариських розмовах, а вечір – з полонезійними розвагами та танцями у „Makahini Lauau" в „SeaWorld" в Орляндо.

Тема другої сесії зустрічі була присвячена проблемам здоров'я старшого віку. Першим доповідачем цієї сесії був д-р Василь Рождественський, спеціяліст від хвороб старшого віку. Головна теза його доповіді полягала в тому, що стан нашого здоров'я в першу міру залежить від нас особисто. Поміркований стиль життя, збалянсована дієта та фізичні вправи можуть протидіяти головним проблемам старшого віку. Д-р Рождественський дав також цікавий огляд поширеного вжитку гормонних препаратів для відмолодження клітин людського організму.

Д-р Теофіль Кулик, відомий окуліст на Фльориді, показав фільм під заголовком „Спроба лікування деґенерації макулі", дуже небезпечної хвороби старшого віку, яка часто приводить до осліплення. Д-р Т. Кулик дав загальний огляд медичного прогресу в лікуванні хвороб зору в старшому віці.

Остання доповідь того дня була виголошена полковником І. Раковським, в якій він звернув увагу на загрозу людському життю та здоров'ю від наркотиків. Посилаючись на свій довголітній стаж в боротьбі з наркотиками, він подавав декілька прикладів-наслідків цієї епідемії нашого суспільства та дав поради, як запобігти цим проблемам з нашими внуками.

Останнім актом сесії була несподіванка для усіх. Беручи до уваги факт, що гаслом нашої зустрічі в Фльориді було „До джерел молодости", і також той факт, що людство шукає джерел молодости на Фльориді, принаймні від часів Понсе де Ліона, ми були привітані красою і енерґією молодости в особі Ксенобії, вчительки танців українських жителів на Фльориді, яка виконала декілька екзотичних танців для нашої розваги. Це виконання танців з доби Шегерезади збалянсувало серйозну частину програми з веселим елементом.

Мистецькою частиною програми та бенкетом і танцями керував наш імпесаріо Б. Марків. Бенкет і забава відбулися вечором в суботу, 13 листопада, з учасниками-співаками Юрієм Тимченком та І. Раковським, вокалісткою Дарією Компанієць, в супроводі Галини Марків, і музикантів Володимира Сухенка і Славіка Банаха.

Ю. Тимченко проспівав популярні танґа наших молодих літ – „Блакитне небо", „Був той тихий вечір", „Пісня пташок із Тиролю", „Як мій дід мав 20 літ" під акомпаніяментом піяніста Віктора Маркова. В. Марків зіграв на фортепіяні „Андалюзію" Ісака Албінеза і „The Fire Dance" Мануеля де Фаля.

Оркестра до танців виконувала шляґери і пісні з часів молодости, польки, танґо, вальси і фокстроти. Учасники підспівували разом з оркестрою і вокалістами. Незважаючи на знижену моторність літ та стану здоров'я, учасники крутились по залі зі співами, мов на крилах енерґії минулих літ.

Ігор Лисий

Безсмертний наш „Щедрик"

Пройшов по Америці День Подяки. Буквально на другий день по святі вся країна засвітилася різнобарв'ям вогнів, які засвідчили наближення Різдва Христового і Нового року. Світло споконвіку несло людям тепло, віру, надії на краще життя (згадаймо „Свіччине весілля" Кочерги), на те, що з приходом (у даному випадку) Дитяти Божого оновиться світ, збудуться мрії, особливо нас, емігрантів. Чудові різдвяні американські мелодії, пісні звучать безперестанку. Раптом серед цих звуків – наш рідний „Щедрик"! Під музику „Щедрика" М. Леонтовича оживають фонтани, засвічуються світла, ідуть телевізійні програми і т. д. Мені б дуже хотілося, щоб в усьому цьому не загубилося ім'я творця цього світового шедевру – українського композитора Миколи Леонтовича.

Син священика з Поділля – з села Монастирок Немирівської волости Брацлавського повіту, – що народився 1 грудня (13 за новим стилем) 1877 р., він вибрав собі шлях вчителя, просвітителя душ селянських і славетного музики. Виховувався Леонтович у сімейних традиціях. Батьки любили музику, знали і співали багато українських пісень. Батько добре грав на цитрі, скрипці. Гарно співала мати. Співав кожен куток села, і там обов'язково був юний Микола. Дуже рано у нього виявилась одна із сторін обдарування – нахил до дригування. З сестер Марії, Вікторії й Оленки, брата Олександра утворив Леонтович „хор" і диригував ним. Співали пісні „Ах ти, воля", „Сивая голубко, звиваймося хутко", „Ой, там, за горою", і ін.

У 1892 році після Немирівської гімназії вступив до Кам'янець-Подільської духовної семінарії, де студіював словесність і літературу, психологію і філософію. Проте улюбленим заняттям була музика і співи. У червні 1899 році М. Леонтович закінчив семінарію, а в серпні розпочав працю вчителя аритметики, географії і співав у Чуківській сільській школі. Це був період становлення ідейних принципів, світогляду, професійної зрілости молодого композитора, диригента, фолкльориста, музично-громадського діяча. Музичний гурток, створений учителем у селі, буквально за три тижні вже користувався любов'ю і повагою селян. До репертуару входили „Дударик", „Чоботи", „Ой, розвився", а також „Шумка" українського композитора Завадського.

Миколу Леонтовича цікавили хорові народні пісні. Перебуваючи в с. Чуків, композитор уклав „Першу збірку пісень з Поділля", „Друга збірка пісень", з відгуком Миколи Лисенка і присвячена йому ж, побачила світ в 1903 році. М. Лисенко з захопленням говорив про вчителя з Поділля, що дуже серйозно ставиться до музики. Але після надрукування цієї збірки М. Леонтовичу не вдалося видати жодного свого твору чи бодай почути його з великої естради. Тільки в 1916 році йому дещо пощастило: хор студентів Київського університету під керуванням О. Кошиця з великим успіхом виконав геніального „Щедрика".

Народне першоджерело хору належить до найстаріших зразків української фолкльору. У щедрівці оспівується радість праці, висловлюються побажання добробуту („будеш мати мірку грошей"), родинного щастя, адже в господаря не тільки „овечки покотились", але ще й „жінка чорнобрива". У домі лад і згода, тому й ластівочка прилетіла саме до цього двору.

„То самоцінний музичний твір, осяяний променем генія, – писав композитор Козицький, – який вартий зайняти і займе не останнє місце в світовій музичній літературі". Як бачимо, це пророцтво здійснилося. Нині „Щедрик" – відомий в++ світі твір. Він звучить у Франції, Англії, Голяндії, в країнах Латинської Америки, Канаді і США. Тому нам дуже важливо, щоб світ ще добре знав і автора музики, українського композитора Миколу Леонтовича, який в загальному опрацював близько 200 чудових творів.

Леонтовичеві твори „Щедрик", „Дударик", „Козака несуть", „Із-за гори сніжок летить" – зрілі і самостійні. Він також написав кілька релігійних кантів, колядок, молебень і повну „Службу Божу", яку українською мовою виконав у Мазепинській катедрі св. Миколая в Києві. „Святий Боже", „Алилуя", „Достойно є", „Отче наш", „Благословен, хто йде", „Ми бачили світ істинний", сьогодні є неперевершеними перлами у Святій Літургії.

Більшовикам особа М. Леонтовича була невигідна. І тому 22 січня 1921 року коло 8 год. вечора в двері священика села Марківки, Гайсинського повіту на Поділлі Дмитра Леонтовича, у якого гостював син із своєю старшою донькою, застукав незнайомець. Попросився наніч, бо надворі було холодно. Господарі завважили на кашкеті червону околичку, але християнський звичай не дозволив відмовити подорожньому. А над ранком прогримів постріл, який опісля прогомонів глибоким болем по всій Україні.

Убито пісню? Ні! Допоки живе народ, житиме його пісня й імена творців цих пісень безсмертні. Як писав Леонід Полтава,

...Живи ж у пісні, геніє крилатий,
Яка усіх убивць переживе!..

Оксана Шараневич,
Парма, Огайо

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Олександер Баран. „Карпатська Україна. Шлях до державности". Накладом Української Вільної Академії Наук у співпраці з Українським Історичним Товариством. Вініпеґ, Канада, 2003 рік.

Георге Пержа. „Прелюдія солодкого хаосу", поезії, з румунської переклав Степан Ткачук. Наклад фінансований Союзом Українців Румунії. Видавництво „Мустанг", Букарешт, 2004 рік.

Татяна Кардиналовська. „The ever-present past", спогади, англійською мовою. Видавництво Канадського інституту українських студій, Едмонтон-Торонто, 2004 рік.

Любомира Василечко. „Розвіяні долі", поезії. Думки та поетичні настрої, які відстоялися в серці авторки впродовж багатьох років. Видавництво „Нова Зоря", Івано-Франківськ, 2004 рік.

Українська Академія Наук. „Yesterday, today, tomorrow" (Вчора, сьогодні та завтра) Українська громада в Канаді, англійською мовою. Вінніпеґ, 2004 рік.

Артем Іванців. „Зруйновані храми Дніпропетровська", історично-публіцистичні нариси. Ця книга молодого автора – перша спроба систиматичного дослідження історії знищених православних храмів Дніпропетровська. Видавництво „Пороги", Дніпропетровськ, 2004 рік.

Подяка

ГРОМАДІ, УСТАНОВАМ ТА УСІМ ХТО ПРИЄДНУЄТЬСЯ ДО АКЦІЇ ДОПОМОГИ СТУДЕНТАМ І КИЄВО МОГИЛЯНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ

НАС БАГАТО . . . N.Aminoff, I.Artiushenko, M.Andrusjak,V.Andree&M.Potuzko, B.&M.Antonyshyn, B.&T.Artymyshyn, Bahriany Foundation, Inc., R.&M.Baranyk, T.&M.Bocon, B.&R.Bihun, S.Bozhenko, M.Billey, O.&L.Bilaniuk, W.&Z.Brovins, O.Biloskurska, B.&O.Balaban, Z.&A.Bilos, S.Boychuk, O.Browar, G.Burbelo&T.Burbelo Klimavicz, C.&A.E.Brown, M.Boyko, P.&O.Bajko, W.&M.Brunec, P.&C.Brykajlo, M.&T.Burda, G.&Y.Bemko, C.&N.Baranetsky, S.&A.Bilyk, L.Buchanan, R.Z.Bihun, S.Balahutrak&C.Rakowsky, D.&W.Bystrianyk, J.&A.BilosFundoftheFidelityCharitableGiftFund,ChopivskyFamilyFoundation, CoordinatingCommitteetoAidUkraine, M.&I.Cehelsky, L.&O.Chapelsky, A.Calamera, O.T.&C.Chortyk, R.L.Chomiak&M.Bohachevsky-Chomiak, ChopkoConstructionCompany, T.B.Chomiak, A.Chychula, M.Czyzyk&D.Melnyczenko, V.Chreptowsky, L.&O.Chapelsky, L.Choma, P.&R.Czerepacha, V.Chudowsky, Cleveland Selfreliance FCU, V.Chomiak, M.Chiminec, M.Caplor, M.Cybriwsky, B.&J.Celewycz, J.&N.Chojnacki, Company Match PitneyBowes, J.Duzyj, O.&L.Dudiak, Duss Screw Products Co., V.&U.Diachuk, A.Dolinsky, A.&J.Dmytriw, L.&A.Dumanovsky, P.&A.Diduch, I.&N.Danylenko, M.&I.Demus, J.&L.Dannenberg, B.&L.Daniuk, L.DoroshenkoR.Slobidsky, O.Demczuk, T.Danyliw, N.Danyliw, L.Diaczenko,I.&M.Danylchuk, O.&J.Dobczanska, M.Duplak, O.Duplak, B.&V.Dmytryshyn, B.&Z.Danysh, A.Danik, D.&A.Demediuk, A.&R.Doroshenko, A.&I.Dzerowych, N.Deychakiwsky, P.&I.Dzul, M.Darmochwan, S.Ermolowich&L.Buchanan, C.&E.Eby, M.Fedoriw, S.Fesch, M.Fesch, W.&T.Fedorciw, F.&S.Fedorenko, E.&O.Fylypowycz, D.Gecha, D.&T.Glomba, B.Giovanna, T.Gryhoriak, A.&J.Gudziak, L.&A.Goetz, S.Gatz, J.Grochowsky, W.&I.Gerent, M.Gaboda, J.Holowaty, K.Hiduchenko, O.Horodeska,D.Hanushevsky, HouseofUkraine, Inc., K.&I.Hapij, I.Hafkowycz, Z.Hafkowycz, W.Hnatczuk, P.&E.Hewko, Z.A.Hassey, B.N.Horeczko, M.F.Hamm, P.Himka, A.&E.Humesky, J.&M.Hill, B.&D.Hirniak, L.Havrilechko, M.Hunenko, M.Haliv,A.&L.Holynskyj, J.&J.Hapij, J.&I.Hucal, W.Hodczak,Z.&N.Huk, M.Iwanciw, J.&I.Iwanetz, E.&M.Iwankiw, B.Iszchuk, B.A.&L.O.Iwanetz, N.&L.Iwankiw, O.Iwachiw, W.&N.Iwaskiw, M.&I.Jacuch, L.&M.Jawny, N.Jefimow, D.Jacenko, A.Jackewych, R.Jewtushenko, A.&E.Kogut, N.&G.Kurylak, H.Kasha, T.&X.Kozbur, A.Kushnir, S.&N.Kozak, A.Kulyk, I.&Z.Kurasz, A.Kachmar, N.Kwashynsky, P.&R.Kotliar, N.Krawczuk, B.&L.Kachmar, N.Kuzma, W.Kohut&L.Preble, A.&L.Krywenko, S.&O.Kusznir, N.&M.Konopliv,D.Kushnir, T.Keis-Chalupa, V.&M.Kohutiak, P.Kosel, A.&R.Kushnir, R.Kulczycky, A.&S.Kochman, A.&K.Kobryn, L.&T.Kaminsky, W.HokeKeske&L.S.Keske, T.&L.Krupa, E.&I.Kuchta, T.Krop, O.Karnauchov, L.Kaiser, P.&L.Kozicky, S.&L.Kapawy, N.Kmeta, L.&I.Kushnir, O.&O.Kuzma, W.&H.Kreiden, H.Klymkiw, W.&N.Konowal, B.Karash, M.&I.Kohut, R.Keis-Knight, V.&T.Keis, A.&M.Konoval, W.&M.Lysko, D.J.Lipsky, Lumarco, Inc., E.Lenczyncky, A.N.Lynn, I.&M.I.Lobay, M.&Z.Lebedowych, M.&B.Lewicky, O.&A.Luck, P.Lahola, M.&N.Lawrin, R.&T.Lewyckyj, A.Limonczenko, J.Luchanych, R.N.Mychalcewycz, Z.Mysko, B.&O.Marchuk, A.C.Maler, A.Makuch, A.R.Melnyk, D.Markiw, I.&Z.Mandych, E.&G.Marchenko, B.Markiw, M.&R.Mostowych, J.Mihaychuk, A.&M.Melnyk, B.&Mykytyn, H.Malynowsky, L.&O.Mostowycz, A.Mostowych, S.Makarlaudi&J.Laudi, J.Motruk Ttee, R.&R.Norair, P.Nowak, T.&I.Nowosiwsky, L.Nowak, D.Nedowiz, J.&O.Nestor, A.&V.Nadozirny, M.Nowakiwsky-Voloshin, P.&L.Nadzikewych, E.&S.Nakonechnyj, New York SelfrelianceFCU, D.Omecinsky, C.&O.Oleksiuk, A.&R.Olearchyk, L.Oharenko, B.&K.Onufreiczuk, J.Orrell, A.Olesijuk, O.Petryna,W.Petryshyn, M.Post, I.&D.Petrenko, H.Prodaniuk, B.&D.Petrina, B.Pochmurskyj, Y.&S.Prysiazniuk, A.&R.Pryjma, G.&H.Powch, I.Plys, R.Z.Pyrih&Associates, Inc., N.Pruc, N.PantschakTtee, E.&R.Pyk, J.&J.Panchuk, N.&L.Pylypec, S.&Z.Panczyszyn, A.Pinko, I.Polotnianka, L.Petrusha, D.Pukas, A.&A.Pryshlak, M.&S.Petrusha, P.Pankow, W.Petryshyn, I.Pidhimy, A.&L.Paschuk, S.&A.Pulym, J.&M.Peniak, V.&L.Pacholuk, I.Russnak, V.Rudyk, A.S.&M.N.Rubel, R.Rychok"Ruch", G.Rudensky, S.Rywak, E.Rokisky, M.Rudyk, J.&U.Sos, E.&Z.Sawczyn, W.Saveskie, J.Sydorenko, O.Stanchak, J.&J.Senyk, A.Shyjka, N.Sluzar, B.S.Zaricznyj, G.&H.Szczerbaniuk, V.&N.Shkilnyk, B.Sereda, G.Szczerbaniuk, R.Smyk, G.Shevhuk, L.&D.Stamos, M.&N.Semenec, LukeN.&K.ShmorhayTtee, Y.&L.Shcheglowy, T.Sapilak, S.&W.Slywotzky, H.Stepanenko, A.Szendiuch, P.Shyprykevich, D.Samotulka, I.&D.Senyk, A.Shkolnik, S.Sluzar, G.&O.Sydorak, L.M.Sushko, O.Sushko, T.Sydoriak&O.Yaremko, R.Slysh&N.Fedynskyj-Slysh, D.&E.Shtohryn, B.&O.Smolansky, M.Stefaniuk, W.&A.Shypailo, Y.&O.Stanchak, Y.&L.Sos, E.&S.Syrotiuk, M.Shyprykevich, J.Sawka, I.Staszkiw, I.&M.Siryk, SisterhoodofAnnunciationBr.#125, R.&O.Tresniowsky, J.&O.Tatarko, S.&T.Tymkiw, P.&T.Trotch, H.Travesta, W.&E.Truskalo, R.&N.Tratch, C.Turchek, O.&E.Terefenko, E.D.&J.Trypupenko, M.&O.Tarro, M.Trojan, M.&M.Tarnawsky, I.&A.Traska, A.&R.Trochymczuk, M.Troyan, C.J.&O.K.Troost, Ukrainian American Society, R.&Z.Voronka, V.&N.Vinnych, L.Vovk, M.Voytovich&L.Gauper, M.Wasyluk, W.&K.Walchuk, G.&M.Woloszyn, Washington Mutual Bank, FA, O.Wasyliw, I.&A.Worobec, B.&Z.Wasyliw, L.Worobkevich, M.&E.Wallenburg, H.Wyhinny, W.Werelecki, L.Woloshyn, B.&M.Wandzura, C.Ware, B.Wawryszczuk, V.L.Yermolenko, G.Yemetz, I.Yosypiv, D.Yadzyn, T.Yaroshenko, I.Yurchyshyn, R.Yanchinski, E.Zelenko, A.&J.Zwarun, J.&S.Zmurkewycz, R.&J.Zajtchuk, U.&W.Zinych, I.Zinczenko, Z.&V.Zachar, W.&R.Zyznewsky, R.&N.Zguta,A.Zinich, E.&S.Zyblikewycz, E.&U.Zajlo . . . **МИ РАЗОМ**

В ДОПОМОЗІ СТУДЕНТАМ

Датки від 11.22. до 12.22. 2004 р.

22 грудня 2004 року
Києво Могилянська Фундація Америки
Рада директорів

Ambassador William G. Miller, Ambassador Borys I. Tarasiuk, Anders Åslund, Ph.D, Daniel Hryhorczuk, M.D., Viacheslav S. Briukhovetsky, Ph.D, Michael Radnor, Ph.D, Anna Mostovych, Ph.D, Ihor I. Wyslotsky

---

Список усіх донорів за 2004 рік буде подано.

На усі датки виписуються офіційні посвідки.

Києво-Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодексом 501 (c) (3).
Ваші датки Ви можете відтягнути від податків.

P.O.Box 46009 Chicago, IL 60646-0009 Tel 773.685.1828 Fax 773.794.1654 www.kmfoundation.com

Києво Могилянська Фундація Америки та Національний Університет "Києво-Могилянська Академія" Сердечно вітають вас із Новим, 2005 роком та Різдвом Христовим!

Дорогі друзі,
Хай 2005 рік принесе він у ваші оселі мир і достаток.
Хай не розчарує він наші надії, пов'язані з майбутнім України.
Хай вкотре засвідчить перед світом потужний потенціал українського народу та аристократизм його Духу, вкорінені в традицію.
Хай стане тим переломним роком, коли повага до людини, інтелект, професіоналізм - справжні цінності - визначатимуть майбутнє України. Ми збудуємо її РАЗОМ!

В'ячеслав Брюховецький, президент НаУКМА

В час коли відновлюється наша віра в краще майбутнє, коли ми очікуємо неминучість плодів нашої праці, ми висловлюємо подяку усім нашим добродіям, приятелям і співробітникам за матеріальну підтримку, наполегливість у шляхетній праці розбудови знання, довіри до себе і до нашого народу. Нехай ніколи не погасне смолоскип знання і науки, котрий спалахнув з Могилянки помаранчевим світлом і освітив шляхетний здвиг! У Новому році ми разом втримаємо це світле сяйво для подальшого скріплення науки, для добра України та її нащадків у всіх куточках світу.

Ігор Вислоцький, президент КМ Фундації

МИ РАЗОМ!!!

22 грудня 2004 року
Києво Могилянська Фундація Америки
Рада директорів
Ambassador William G. Miller, Ambassador Borys I. Tarasiuk, Anders Åslund, Ph.D, Daniel Hryhorczuk, M.D., Viacheslav S. Briukhovetsky, Ph.D, Michael Radnor, Ph.D, Anna Mostovych, Ph.D, Ihor I. Wyslotsky

---

Києво-Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодексом 501 (c)(3).
Ваші датки Ви можете відтягнути від податків.
P.O.Box 46009 Chicago, IL 60646-0009 Tel 773.685.1828 Fax 773.794.1654 www.kmfoundation.com

Художнє слово

України нової діти

Цю подію зі сторінок історії Києва
вже ніколи не стерти:
Майдан Незалежности, рік 2004-тий.
Це тоді, коли люди з різних сторін України
прибували до Києва, на Майдан Незалежности,
в погоду чи в непогоду, на вітрі і під дощем...
А кияни гукали до новоприбулих:
– Ближче, ближче підходьте, хто там іще?
Зустрічали привітно, як годиться рідних вітати –
було їсти і пити, і притулок, де спати.
Стрічки помаранчеві сяяли довкола,
як сонячні стріли...
І радісними дзвоном на Майдані Незалежности
слова задзвеніли:
„Гляньте, як нас багато!
Нас не подолати, нас не подолати!
Дивися і слухай, світе:
Ми – України нової діти!
Ми землю свою прийшли рятувати,
щоб нею не торгували
чужі і свої супостати,
ми нашої долі кермо
в руки надійні і чесні дамо!"
І побачив світ,
Що це вже не та Україна, не та,
якій закривали кулями уста,
а дітей її кращих стріляли в Сибірі далекім,
або – поруч із Києвом – у Биківні...
Це вже не та Україна, ні!
І полетіла вістка по світу,
що в Києві, на Майдані Незалежности –
України нової діти.

Діма

З нами Бог

З нами Бог! У могутності й славі
Зійшов з неба, щоб нам помогти
Здолать зло, крізь затії лукаві
Переможно дійти до мети.
З нами Бог! І видіння пророчі:
Сонце Правди, в огні світ брехні,
І світанок життя серед ночі,
І кінець смертоносній зимі.
З нами Бог! Дужі крила вірлині
Розпустив наш Народ, набрав сил
І піднявся, в новій Україні
Вже не раб він, він духом орел!

* * *

Знов Різдво, як колись: сніг надворі...
Сміх дітей і ялинка, й кутя,
Знов колядка дзвенить, в небі зорі
Нам говорять, що Боже Дитя
Народилось в серцях багатьох...
Що спасіння прийшло: „З нами Бог".

Євген Крименко-Іванків
Грудень 2004 р.

Малий посівач

Рік Новий найняв мене за сіяча,
Перевісив срібний козуб півплеча
І неголосно сказав мені: „Іди,
Всіх пшеничним передзвоном розбуди".
Вийшов з дому я схвильований і рад.
Наді мною в небі місяць, наче брат.
Ми із братом в кожну хату, в кожен дім
Закидаєм по зернятку золотім.
І колосся у світлицях шелестить:

„Хай добробут прибува вам кожну мить,
Хай вам хліб і білий цукор на столі,
Хай вам радісні дороги – на землі!
Хай з роси вам і з води, і з ясних зір,
Хай гостей вам щонеділі – повен двір,
Хай надіями вам манить далина
Хай вам щастя у здоров'ї не мина!
Хай птахи вам прилітають щовесни,
Вашим дітям й вам хай сняться гарні сни,
Хай співаються пісні вам голосні,
Хай вам ночі мирні будуть й мирні дні".

Богдан Стельмах

К. Мілонадісу

Хотілось пізнати лірику душі
Внутрі тендітних, прозорих структур,
Що з лябіринтів тоненьких дротів
Шепоче тихо, це її спів...
Їх всюди повно. Кожна зокрема.
Це вияв фантазії, що без повторів.
В кожній скульптурі – своя поема,
І в кожній мова – сама по-собі.
Торкнеш рукою й тиха скульптура
Тремтить, вирує, гойдає мрії,
Бо кінетична в неї натура
І кожний дротик в такт руху вирує.
Структур багато. Дивні вітрила,
Крила вітряків, космічність тіл...
А ти торкаєш і бачиш дива.
І все вирує, й цілий світ твій!
Скільки тут праці в заломах дроту,
В спружинних льоках, в тяжінні тіл,
Скільки тут часу, зною і поту,
Щоб довершеність вінчала ціль!
Як можна було це осягнути?
Цю рівновагу – і вічний рух?
Скільки енергії в собі добути,
Щоб вселити в них творчий дух.
Дивлюсь на сяйво очей блакитних,
Що променіють тихі думки.
І на маестра личко привітне,
Що в собі тайни оті зберегли,
І зрозуміла – геніяльна сила,
Аритметичність обчислень, мук,
У творчу душу маестра влилась
Й універсальний ввібрала дух.

Олександра Мудра

Богдан Дидик

Величальна Рогатину

Розквітає земля, наче диво казкове,
Тихо Липа несе свої води в Дністер,
То неначе Господь у всесильній любові
Свої руки над містом моїм розпростер.
Слово перше було, і було воно тільки до Бога,
Бо явилось з джерел віковічних глибин,
Тож стелилась усім нам єдина дорога,
Що веде в славне місто моє Рогатин.
Навіть небо тут інше, ніж будь-де над нами,
Вічне сонця тепло з неосяжних вершин...
Величаймось Вкраїни дочками й синами
І шануймо вітчизну свою – Рогатин.
Ми у слові і в пісні завжди воскресали,
І горнулись до Божих величних святинь.
І, напевне, усі ми вкраїнцями стали,
Бо єднав нас у славі завжди Рогатин!

З альманаху „Рогатинські світанки"

* * *

Я був співцем солодких снів,
Кохання, ночі і печалі,
Здавалось, як би я посмів
Спалити ті п'янкі скрижалі?
І все ж не той для мене спів:
Про ніжну ніч, дівочу вроду,
Хай пише хтось в догоду снів,
А я пишу про біль народу!

Молитва

Рятуймо душі од скверни й бруду,
Ще трохи часу подай нам, Боже,
Згадаймо знову, що ми ще люди,
Бо вже ніхто нам не допоможе.
Подаймо руку усім страдженним,
Відчуймо серцем любов до брата,
І будьмо добрі в житті щоденнім,
І хай святиться тим наша хата!

Зі збірки „Іду до вас"

Серце моє

Знов за вікном від дощу почорнілі тополі,
знов за вікном блякле листя під вітром кружля...
Серце моє, не віщуй мені іншої долі –
тут мій поріг і моя материнська земля.
Тут оселився мій рід, бо отак вже судилось,
сіяв добро, працював – будував на віки...
Тут покохав, і сини тут мої народились,
в землю оцю полягли і діди, і батьки...
Майже життя промайнуло, та нікуди діти
правди отої, що в нашім існує бутті:
в інші краї полетіли-поїхали діти...
Як, розкажи, посивілому буть в самоті?
Он до вікна підкрадається осінь поволі,
листя збира, як і я підбираю слова...
Серце моє, не віщуй мені кращої долі –
саме любов зараз навпіл тебе розрива.

Леонід Вайсман
Каліфорнія

Книжки, які можна придбати в книгарні „Свободи"

Видання 1914 року

„Тарас Шевченко"

Збірники Товариства „Просвіти" в Америці, чч. 3, 12. Джерзі-Сіті, Н. Дж.

„Вже понад п'ятдесят літ нема між нами Т. Г. Шевченка, а його пісні голосні лунають в степах широких України, де колись боролись наші прадіди за волю, де скородили списами татарські ребра, своїм трупом засівали й кров'ю поливали рідну ниву. Його пісні лунають і на високих полонинах гір Карпатських і в диких нетрах холодного Сибіру, далеко геть за морем в чужині, на вільній землі Вашінґтона. (З передмови до одної з книжок.

Ціна одної книжки 5 дол.

Видання 1925 року

Володимир Мартиневич

„Міщане".

Драма. Львів–Тернопіль, 1925. Накладом Осипа Костецького с. Василя в Микулинцях. З друкарні Ставропігійського інституту, під зарядом Ол. Яськова. *Ціна 3 дол.*

Видання 1988 року

„The Great Famine in Ukraine: the unknown Holocoust"

Видання УНС. У збірнику вміщено статті д-ра Омеляна Пріцака, д-ра Джеймса Мейса, д-ра Мирона Куропася, Марка Царинника, Леоніда Плюща, Петра Григоренка.

Ціна 5 дол.

Видання 1993 року

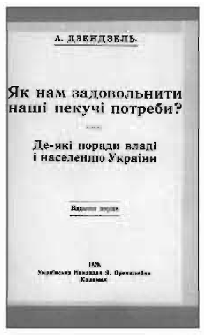
Леонід Федорук

„Липнева моя Україна".

„У Леоніда Федорука тонке відчуття слова, він його звіряє на смак і на звук, пише зворушливо безборонні в своїй ліричності вірші про Україну, батька, матір, кохану", – пише в передмові Петро Осадчук.

Книжка має присвяту Настасії Грибович та всьому сестринству в Бавнд-Бруку, Зеноновi Снилику і редакції „Свобода", Павлині Андрієнко-Данчук, Дозі Дубей, Марусі Решітник, Марії Мурованій-Ясинській, Марії та Ігореві Гуриним, Марії та Анні Бодик, Ірені та Олегу Петренко-Федишиним, Галині та Левку Майстренкам, Богданові Ясинському, Любомирові Романкову, Євгенові Федоренкові, Олександрові Пришлякові, Петрові Твердохлібу.

Ціна 5 дол.

Видання 1920 року

А. Дзендзень:

„Як нам задовольнити наші пекучі потреби? Деякі поради владі і населенню України".

Українська Накладня Я. Оренштейна, Коломия.

Стор. 27: „Коли, в низці инших заходів, будуть добре влаштовані вищеперелічені питання, то можна бути певним, що незабаром Україна вийде із сучасного скрутного економічного становища і займе почесне місце серед иньших держав світа, а її громадянство буде мати можливість значно лекше задоволити свої матеріяльні потреби. Будьте ж, українці, свідомими громадянами своєї держави! Дружно беріться за працю! Самі будуйте свій добробут! Не чекайте, щоб хтось чужий за це взявся, бо чужий, коли візьметься, то не за спасибі, а здере з вас не одну шкуру!". *Ціна 5 дол.*

Видання 1963 року

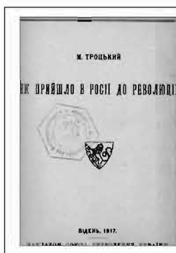
Леонід Полтава

„Пам'ятник „Героєві"

1947–1963 р. Німеччина, США.

Дія відбувається в Країні Темпів, якою керує невтомний Вождь. „Пам'ятник героєві" – п'єса-гротеск. Тому до цього обов'язково мусять бути припасовані ґреотескові костюми діючих, їхні рухи, жести, також декорація (з похилими стінами будов тощо). В основі п'єси лежить обов'язково чіткий ритм.

Ціна 3 дол.

Видання 1917 року

М. Троцький

„Як прийшло в Росії до революції"

Відень, 1917 р. Накладом Союзу визволення України. З друкарні Адольфа Гольцгавзена у Відні.

„Головним пунктом було здобуття Галичини яко гнізда „мазепинства", щоб здушити цілковито український рух".

Ціна 5 дол.
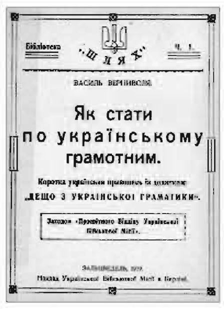

Марко Кропивницький

„По ревізії"

Етюд у одній дії. Київ–Ляйпціґ. Коломия.

„Першу свою драму („Дай серцю волю") написав М. Кропивницький у 1863 році, перший збірник його творів появився 1882 року, перше повне видання творів у чотирьох томах вийшло в Полтаві 1910 року, звідкіля й передруковуємо „По ревізії".

Ціна 3 дол.

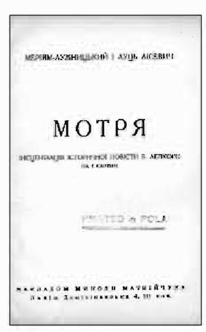
Видання 1919 року

Василь Верниволя

„Як стати по-українському грамотним"

(Коротка українська правопись із додатком: „Дещо з української граматики"). Заходом Просвітнього Відділу Української Військової Місії в Берліні. Бібліотека „Шлях".

З передмови: „Ця книжечка призначена для людей уже грамотних, але таких, що вчились у російській школі і тільки по московському знають читати й писати. Написана вона так, що всякий, що візьме її в руки і пройде її, швидко стане „грамотним по українському", як у нас кажуть. Тепер, як знаєте, часи перемінились. Наш народ іздобув собі волю, поволеньки стає хазяїном на своїй землі – то й наша мова, з якої колись москалі глумились і свої перекінчики підсміхувались як із простої, мужицької – наша мова дійшла до своїх прав. От через те треба й нам знати грамотно писати по українському, щоб нам не стати позад земляків, які були щасливіщі за нас, не попали в неволю, а зносили цеглинки на будівлю Рідної Хати". *Ціна 5 дол.*

Видання 1932 року

Меріям-Лужницький і Луць Лісевич

„Мотря"

Інсценізація історичної повісти Б. Лепкого.

Накладом Миколи Матвійчука. Львів, Домініканська, 4.

Мазепа: *„Це не Орлик, а справжній орел! Високо він думками літає. Давно такої голови не було в нас на Україні".*

Ціна 3 дол.

Видання 1922 року

„Коляди і Щедрівки на Різдво Христове і Богоявленнє з додатком пісень страстних, воскресних і инших пісень церковних".

1927 р. Джерзі-Сити, Н. Дж.

Ціна 3 дол.

Видання 1938 року

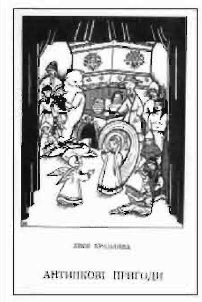
М. Баланчук

„За краще завтра"

Ужгород, 1938. Накладом видавництва Юрія Тищенка. Театральна бібліотека „Нова сцена".

Драматичний твір дістав нагороду в 1930 році на літературному конкурсі товариства „Взаїмна Поміч українського вчительства" у Львові. Дія відбувається в повітовому місці Галичини.

Ціна 5 дол.

Видання 1965 року

Леся Храплива

„Антипкові пригоди або У день св. Миколая"

Сценічна картина. Об'єднання працівників дитячої літератури. Торонто–Ню-Йорк. Ілюстрації Ніни Мудрик-Мриц.

„Подумаєш, скілько то українських дітей в Америці, скільки в Канаді, Аргентині, Бразилії, а скільки ще в Німеччині, Франції, Англії, Бельгії. І всіх треба обділити в цей празник українськими книжками!". *Ціна 3 дол.*

Видання 2004 року

Ірина Фаріон

„Правопис – корсет мови"? Український правопис як культурно-політичний вибір".

Ілюстрації Романа Скиби. Львів. „Свічадо". 2004 р.

Ця книжка для трьох громадських категорій, знервованих змінами в правописі, або для нефілологів, які хочуть його обговорювати:

– для тих, кому не на часі правописні зміни;

– для тих, які вважають, що ці зміни спричинюють хаос;

– і зрештою – для енергійних, мудрих, сильних, наполегливих... і завжди грамотних.

Словом, насправді для тих, хто усвідомлює: найперше завдання мовознавців – відновити криваво перервану традицію як знаковий засіб самоідентифікації українців. *Ціна 10 дол.*

Постаті видатних земляків

Кирило Трильовський

У 140-річчя народження організатора „Січей"

Цього року виповнилося 140-річчя народження організатора народних мас, батька галицьких „Січей" д-ра Кирила Трильовського. Він має великі заслуги в освідомленні галицьких сіл в Австро-Угорській монархії.

Кирило Трильовський народився 6 травня 1864 року як син греко-католицького пароха в селі Богутин біля Золочева. Вже з юних літ відзначався національною активністю. Як учень польської гімназії в Коломиї засновує тайні гуртки, в яких протидіє денаціоналізуючим польським впливам і „старорусинству". В університетах у Чернівцях і Львові студіював право, здобув ступінь доктора. На початку 80-их років засновує у великому селі Карлові біля Снятина, разом з парохом о. Кейваном,першу на Покуті читальню „Просвіти", а 1904 році в селі Іспас біля Коломиї – першу на Покутті кооперативу „Народна Спілка". 5 травня засновує у Заваллі Снятинського повіту перше Руханково-пожарне товариство „Січ", члени-старшини товариства мали козацькі титули: кошовий, писар, бунчужний. Січові товариства здобували популярність своїми походами з національними прапорами, з музикою, з гуцульськими трембітами на Прикарпатті, з малиновими стрічками через плече, синьо-жовтою у кошового і червоно-жовтою – у писаря. Лунали маршові пісні „Гей, там, на горі Січ іде…" текст якої написав сам С. Трильовський, „На вулиці трубка грає, то Січ в похід виступає" і т. п.

До „Січей" належали також дівчата, організовані в куренях „Січовичок". Січові свята у повітових містах в Коломиї, Снятині, Станиславові, Тернополі – були національною маніфестацією, коли селянські маси відчували у січовій стрічці і дерев'яному торпірцеві символ свого відродження. Настрої січових лав віддзеркалює Іван Франко у вірші:

„Гей, Січ, іде,
Красен мак цвіте
Кому прикре наше діло –
Нам воно святе!"

Польська адміністрація перешкоджала у розбудові товариства, а тодішній намісник Галичини, граф Анджей Потоцький, заініціював 1905 році у Львові політичний процес, в якому звинуватив К. Трильовського в закликах до державної зради, бо він, буцімто, заявив на вічу у Борщеві, що „стане королем русинів". Незважаючи на знамениту оборону славного адвоката-народовця зі Стрия, посла до віденського парляменту д-ра Е. Олесницького, Трильовський мусів кілька тижнів відсидіти у львівській тюрмі, поки апеляційний суд у Відні звільнив його від вини і кари. Ця розправа, однак, зробила ім'я Трильовського ще популярнішим. 1907 р. у виборах до Віденського парляменту він виходить послом від Радикальної партії у двох округах, одного мандату він зрікається на користь свого заступника, адвоката в Делятині, д-ра Миколи Лагодинського. При поновних виборах до Відня 1911 р. стає знову послом, а 1913 р. також послом до Крайового Сойму у Львові. З трибуни віденського парляменту д-р Трильовський громить у промовах і парляментарних інтерпеляціях адміністраційні зловживання поляків у Галичині, переслідування „Січей", визиск дідичами сільських робітників, конфіскації української преси, фаворизування польських урядовців, знущання над новобранцями і т. п.

Січову ідею Трильовський популяризував видаванням січових співаків, календарів, як „Отаман", „Запорожець", місячника „Зоря", двотижневика „Хлопська Правда", текстами власних пісень, як „Гей, Чорногора зраділа, як Січ славну узріла", „Ой, зацвіла черемшина" і т. п. Спершу центрально всіх „Січей" був „Головний Січовий Комітет" в Коломиї, а від 1912 року у Львові „Український Січовий Союз", якого генеральним отаманом був Кирило Трильовський. В повітових містах існували повітові „Січі", до найкраще організованих належали міста: Коломия, Снятин, Косів, Станиславів, Тернопіль, Бережани. На чолі повітової „Січі" у Львові стояв адвокат д-р Роман Дашкевич, за Польщі командант „Лугу", який займався теж організуванням львівської студентської молоді.

1912 рік – час визвольної боротьби балканських народів проти Туреччини, що було майже передвісником майбутнього воєнного конфлікту. Щоб зберегти свої народи у політичній льояльності, віденське правління дозволило на створення парамілітарної організації „Українські Січові Стрільці", що її ініціятором був гімназійний вчитель і пластовий діяч Іван Чмола, замордований більшовиками 1941 року в Дрогобичі.

Основні збори цієї нової організації відбулись у Львові 18 березня 1913 року. Статут організації опрацював К. Трильовський, який уряд двічі відкинув, а затвердив щойно дослівний переклад статусу польського „Стшельца", до якого не міг внести правних застережень. Кошовим УСС вибрано адвоката д-ра Володимира Старосольського, за Польщі відомого оборонця в політичних процесах, який помер, вивезений 1939 року в Казахстан, осавулом – згаданого вже Івана Чмолу.

Коли в червні 1914 року відзначували у Львові величавим здвигом 100-ліття народження Т. Шевченка, вулицями столиці маршували сотні рядів молодих „Січовиків" і „Соколів". Т-во УСС-ів співпрацювало тісно з Українським Січовим Союзом, що мав до війни 96 станиць. Українські Січові Стрільці відбували військові вправи, не маючи для цього української команди, тому весною 1914 року видав Український Січовий Союз у Львові військовий підручник українською мовою „Правильник піхотинця", що його автори присвятили К. Трильовському – з нагоди 30-ліття громадської праці.

З вибухом війни у 1914 році К. Трильовський стає першим головою Бойової Управи УСС, а у 1919 році – членом західньо-українського парляменту – Української Національної Ради в Станиславові. У 1919 році Трильовський засновує у Вінниці на Східній Україні Січовий Комітет, а у 1920 р., після переходу частин УГА на Закарпаття, утворює „Січ" в Ясіню й Ужгороді. Опинившись на еміграції у Відні, входить у контакт з чеською спортовою організацією і бере з делегацією робітничої „Січі" участь у великій Олімпіяді чеських „Єднот" у Празі. У 1931 році відбулась така міжнародна Олімпіяда у Відні, в ній брала участь місцева „Січ" на чолі з генералом Всеволодом Петровим.

До рідного краю з Відня повертається знеможений недугою К. Трильовський 1927 року. Відкриває адвокатську канцелярію у Гвіздці на Покутті, однак участи в громадському житті вже не бере, обмежуючись до спорадичних доповідей. Під своїм прізвищем та псевдом „Клим Обух" опублікував багато січових пісень, співаників і низку брошур.

Моральним ударом для К. Трильовського був прихід більшовиків у 1939 році. НКВД переводить в нього обшук та викликає на допити, закидаючи йому організацію „буржуазно-націоналістичних" товариств. Прихід німців рятує його від арешту. Помер в Коломиї 19 жовтня 1941 року. Тисячі народу з духовими оркестрами з Печеніжина і Балинець супроводили свого отамана на вічний спочинок, а колишній посол до віденського парляменту Василь Лаврук сказав у прощальному слові: „Колись незалежна і соборна Україна матиме нові „Січі" і тоді „Січового Батька" згадають „незлим тихим словом".

Богдан Шарко

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям відділів

щиро бажають

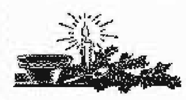
МАРТА І ДАРКО ЛИСКО з родиною

З Різдвом Христовим! З Новим Роком та Святим Йорданом!

Рідних, приятелів і друзів благослови Боже здоров'ям, щастям, любов'ю, добром.

ХРИСТИНА, ЮРІЙ, ЯРИНА і ТАРАС ФЕРЕНЦЕВИЧІ

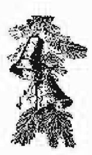

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

родині, приятелям і знайомим

– б а ж а ю т ь –

ЯРЕМА Л. і ВАРКА БАЧИНСЬКІ, та син ЯРЕМА А. з дружиною ІННОЮ і дітьми ІВАНОМ, МИХАСЕМ та СОФІЄЮ (Київ)

З Різдвом Христовим і Новим Роком

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО і Галина КУЗЬМА

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Рідні, Друзям та Знайомим, що святкують за обома стилями

б а ж а є м о

Веселих Свят, Різдва Христового та кріпкого здоров'я в Новому Році

ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— б а ж а ю т ь —

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

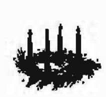
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ І ПРИЯТЕЛЯМ

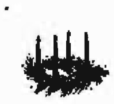
б а ж а ю т ь

АННА ЯКОВІВ, МАРІЯ ЯКОВІВ-ПЕНДЖОЛА, ХРИСТИНА ПЕНДЖОЛА-ВІТОВИЧ з мужем ОЛЕГОМ і донькою КСЕНЕЮ та МИХАЙЛО ПЕНДЖОЛА

Нью-Йорк Київ

Бог Предвічний Народився...

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

родині, друзям і знайомим

— б а ж а ю т ь —

ІГОР, НАТАЛКА, АНДРІЙ, МАРКІЯН, ДЖЕСІКА і СОЛОМІЙКА СОНЕВИЦЬКІ та МЕЛАСЯ і МИКОЛА СЕРБАЙ

Христос Рождається!
З Різдвом Христовим і Новим Роком
Божого благословення і всього найкращого
РОДИНІ І ЗНАЙОМИМ
б а ж а є

ЛІДА ЛЕЩУК

ВІТАЮ ЩИРО
Родину, Друзів і Знайомих – цих, що святкують за новим і старим календарем
з ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО РОЖДЕСТВА
та бажаю їм усім всего добра в Новому 2005 році!

МАРІЯ САВИЦЬКА

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— б а ж а є —
Родині, Друзям, Знайомим та всім Пластунам

ЯРОСЛАВА П. РУБЕЛЬ

З празниками
РІЗДВА ХРИСТОВОГО,
НОВОГО РОКУ та
ЙОРДАНУ

Ієрархам українських церков, головним пластовим проводам, крайовим проводам, усім пластункам і пластунам, прихильникам Пласту та українському народові!
— б а ж а є —
БАГАТО БОЖИХ ЛАСК, ДОБРА Й ЩАСТЯ

ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН

Веселих Свят
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— б а ж а ю т ь —

д-р АНДРІЙ, ТАТЯНА і ТАМАРА
ТЕРШАКІВЦІ

д-р ЯРОСЛАВ і ОЛЯ
СТАВНИЧІ
– в і т а ю т ь –
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ і ПАЦІЄНТІВ
з
Різдвом Христовим
і Новим Роком

Радісних Свят
Різдва Христового та
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Знайомим
— б а ж а ю т ь —

ОЛЬГА і БОГДАН МИХАЙЛІВ

З Різдвом Христовим, Новим Роком
і Святим Йорданом

Сердечно вітаємо
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
та бажаємо
Веселих Свят, Щасливого Нового Року
та обильних Божих ласк

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

СТЕФАНІЯ І РОМАН
БАРАНОВСЬКІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ
вітаємо
РІДНИХ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
та бажаємо
здоров'я і всього добра

МАРТА І СТАХ ЯРОШІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітаємо щиро всіх наших Членів та Прихильників.

— *бажаємо їм* —

Веселих Свят та Щасливого Нового Року,

та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

„Сію, сію по господі
Не з сівалки, а з долоні
По долівці й по ослоні,
Посіваєм в Вашій Хаті
Будьте радісні й багаті"

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

УПРАВА ТА СПІВРОБІТНИКИ УВАН

Управа
Східньо -Европейського
Дослідного Інституту
ім. В. Липинського

— *вітає* —

Вельмишановних Членів, Співробітників, Прихильників, Жертводавців і всю Українську Громаду в діяспорі та в Україні

з ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щиро бажає

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

469 Flamingo Street, Philadelphia, PA 19128

ДИРЕКЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
в Нью-Йорку

— *бажає* —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Avenue
NEW YORK, NY 10003
(212) 529-6287

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ

– *бажає* –

ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ГРОМАДИ

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

У ЦЕЙ ЧАС НОВОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

ТА ЗИЧИМО ДОБРОГО І УСПІШНОГО 2005 РОКУ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Запрошуємо
Вас на наші конференції
й доповіді

Головна Управа
Тов. „Бойківщина"

Христос Раждається! Славіте Його!

З нагоди свят Різдва Христового, Нового Року і Йордану всім нашим членам, передплатникам і читачам журналу „Літопис Бойківщина", щиросердечні поздоровлення, кріпкого здоров'я, радости, благополуччя, сімейного щастя та Божого благословення в Новому році

бажає

ГОЛОВНА УПРАВА ТОВ. „БОЙКІВЩИНА"

При цій нагоді хочемо теж наголосити, що членство нашого Тов. „Бойківщина" з великим ентузіязмом, морально і матеріяльно гаряче піддержує „Помаранчеву революцію" великого Сина України Віктора Андрійовича Ющенка в його завзятих змаганнях покращати долю великого Українського народу та щоб Україна стала одною із кращих держав Европи.

Отже закликаємо наших краян, колишніх жителів нашої „вужчої батьківщини" Бойківщини, їх нащадків та любителів Карпатського краю, ставати членами Тов. „Бойківщина". За ближчими інформаціями належно звертатись на число телефону: 301-840-1713

Український Хор „ДУМКА“
в Нью Йорку

— б а ж а є —

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року

Високопреподобним Владикам, Суспільно-Громадським Установам і всім нашим Прихильникам і Приятелям, як теж нашій цілій „Думкарській“ Родині

Управа Хору „Думка“

Щиросердечно вітаємо

УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ І ЧЛЕНІВ

УКРАЇНСЬКОЇ БРАТСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ В БОСТОНІ, МА

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ 2005 РОКОМ!

UKRAINIAN FRATERNAL FEDERAL CREDIT UNION

107 Eastern Ave., Dedham, MA 02026
Tel.: (781) 493-6733 • Fax: (781) 493-6730

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“

з радістю вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Український народ у вільній Україні, Ієрархію і Духовенство Українських церков, Проводи українських організацій в Україні та в діяспорі, Українську світову Кооперативну Раду та Централю Українських Кооператив Америки, всіх своїх членів, їхні родини та все українське громадянство.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Cleveland Selfreliance Federal Credit Union

6108 State Road, Parma, Ohio 44134 (440) 884-9111
3010 Charleston Ave. Lorain, Ohio 44055 (440) 277-1901
5553 Whipple Ave., # F, N. Canton, Ohio 44720 (330) 305-0989

MERRY CHRISTMAS

and a

HAPPY NEW YEAR 2005

to my family
friends and patients

Oleh S. Slupchynskyj, MD

Facial Plastic Surgery
Head and Neck Surgery

44 East 65 Street
New York, NY 10021
Phone: (212) 628-6464

612 Rutherford Ave.
Lyndhurst, NJ 07071
Phone: (201) 460-0063

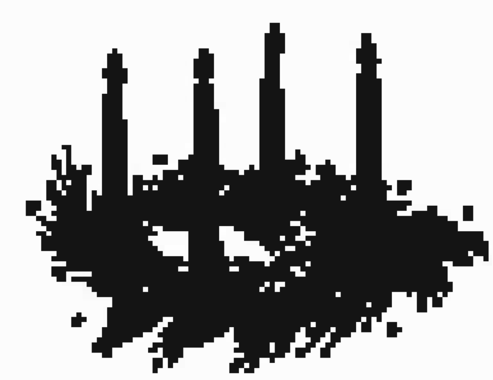
website:www.facechange.org

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ,
ПРИЯТЕЛЯМ,
ПАЦІЄНТАМ
і ЗНАЙОМИМ

б а ж а є

д-р АРТУР ГРИГОРОВИЧ з РОДИНОЮ

НОВІ ВИДАННЯ

О. Гай-Головко: „Це мій останній роман“

Коли я прочитав роман відомого українського письменника Олекси Гай-Головка „Воля без волі“ (Вид. „Тайп“, Тернопіль, 2004), то телефоном висловив авторові подяку за цікаву і динамічну розповідь про події останніх років Другої світової війни, за якою без спеціяльного сценарію можна творити захоплюючий кінофільм.

Письменник відповів мені, що це вже останній його роман, тому що у віці 95 років люди романів не пишуть. Проте О. Гай-Головко написав і видав, спростовуючи власну оцінку межі письменницького віку.

Мені видається, що в основу роману покладено особисті переживання автора, тому що такий детальний опис обставин тодішнього життя важко передати без власного життєвого досвіду.

Сюжет книжки нескладний: відомого українського літератора німецька влада змушує після жорстоких тортур „добровільно“ стати фронтовим військовим репортером. Для того, щоб уціліти на полі бою, майбутній кореспонент має пройти вояцький вишкіл, для чого його посилають до спеціяльної школи. Дорогою він зустрічає вродливу молоду німкеню, яка, попри усі расистські обмеження і заборони, закохується в молодому українцеві. Щастя закоханих тривало недовго: жінка загинула від кулі гестапо, а її коханець був змушений рятуватися втечею.

Розповідь можна сприйняти як пригодницький роман, але насправді вона є промовистим протестом проти війни, проти расизму, проти диктаторських режимів, висловленим без надмірної патетики, виключно описом акції, дії. Героям книжки не пощастило з часом їхньої зрілости, яка випала на роки протистояння двох світів, роки війни. Але саме війна звела їхні життєві стежки і подарувала хоча й короткий, але романтичний спалах кохання, яке для багатьох може залишитися тільки мрією в часі мирного існування. І це варто цінувати багатьом сучасникам, котрі житимуть довго, але нудно.

Оригінальною літературною методою є подані курсивою авторські відступи, які служать кращому зрозумінню новим поколінням тієї, вже далекої доби.

Книжку можна придбати за 15 дол. в автора, написавши йому на адресу: Olekca Hay-Holovko, 115-9072 Fleetwood Way, Surrey, B.C. V3R OM6 Canada.

Л. Хм

Плач за храмами

Артем Іванців. „Зруйновані храми Дніпропетровська“. Дньк. „Пороги“. 2004

Авторові цієї книжки ще немає й двадцяти літ, він лише торік закінчив середню школу. І книжка його невелика. Але у ній викладено велику любов до рідного міста, великий сум за втраченими святинями. У ній наведено описи і згадки про 18 церков та соборів і один монастир, зачинені, зруйновані або перетворені на допоміжні приміщення при більшовиках.

Сумно дивитися на фотографії стадіону „Металюрґ“ на місці церкви Воскресіння Христового, трамвайні рейки на місці церкви Вознесіння Господнього, підстанцію електричних трансформаторів на місці Хрестовоздвиженської Архиєрейської церкви, перетворену на спортивну залю церкву Воздвиження Животворящого Хреста Господнього, „Макдоналд“ замість церкви Покрови Пресвятої Богородиці, собор Успіння Пресвятої Богородиці, перетворений на міську лікарню. У книжці подано історію закладення, життя і загибелі кожного храму.

Книжка-почин юного автора, студента Дніпропетровського національного університету, мала б стати заохотою для молодих дослідників з інших міст, котрі могли б спільно створити своєрідний „мартиролог“ храмів, знищених комуністами. За інформацією щодо придбання книжки Артема Іванціва можна звернутися у видавництво „Пороги“ на адресу: проспект Карла Маркса, 60, Дніпропетрвськ, 49000 Ukraine.

Л. Хм.

Національне самовизначення – в народному слові

Людський світ зітканий з національних особливостей різних народів. Український народ також створив власну культуру. Про його оригінальну вдачу і побут, світогляд, про всю його національну спадщину добре свідчать прислів'я і приказки, що їх зберігає безмежну кількість криниця народної мудрости.

Ось книжка „Українські приказки, прислів'я і таке інше“. Перше видання Пантелеймона Куліша, Санкт-Петербург, 1864р. Останнє видання: „Либідь“, Київ, 1993р. Тут зібрано 14.339 приказок та прислів'їв. Збирали їх Шевченко, Марко Вовчок, Петро Косач (батько Лесі Українки), Тадей Рильський (батько Максима Рильського), Костя Михальчук, відомий фолкльорист, Надія Кибальчич – поетеса-символістка, Маркович, Костомаров, Антонович, Драгоманов, Ганна Барвінок.

Задум видання цієї фундаментальної праці був пов'язаний з піднесенням національної свідомости у першій половині XIX ст. Особливо цінним у прислів'ях є те, що вони походять з народних переказів, оповідань, жартів. Кожна приказка чи прислів'я відображує певну ідею духовного чи матеріяльного життя. Мова своєрідна, оригінальна, незалежна від „наукових“ підсумків мовних конференцій, комісій.

Якщо цікавитеся народною мудрістю, присутньою у приказках та прислів'ях, ласкаво просимо:

Національна ідея: *„Чи то захід, чи то схід - нема краще, як свій рід“, „Не сунься ляше, бо це наше“, „Цап-цап! – це кацап, ховай паляницю“, „Німцю, поцілуй нас кудись. Вас? Вас?.. Еге ж, нас...“, „Лацно у сім світі вільному жити“, „У кого сила, у того воля“, „Де козак, там і воля“, „Степ і воля – козацька доля“, „Козак конем їде, дівчина телятко пасе. Постривай, не тікай, куплю черевички“, „Усі дуже люблять правду, як хліб – у полі косять, на току молотять, у хаті ріжуть“, „Була колись правда, пожила – та й гайда“, „Правда на дні моря спочиває і з дна моря виринає“, „У кожного своя правда“, „Наша правда – шабля руці“.*

Праця: *„То сяке, то таке діло“, „Хто робить, той голий не ходить“, „Хто трудиться, той не журиться“, „Хліб наш труд. Ще Адам орав і сіяла Єва. Адам кисличку ззів, а у нас оскома на зубах“, „Танці – не робота, а не вміти – срамота“, „Якби не скрипка та не бас, то музика свині пас“, „Нема такої праці, як для весілля“, „Кому весілля, а курці смерть“* (в Чернігівщині, як буває весілля, дарують батющці заквічану калиною курку).

Чоловік і жінка: *„То єдина спілка“, „Куди голка, туди й нитка – куди чоловік, туди й жінка“, „Добра жінка мужову своєму – вінець, а зла – кінець“, „Як сорочка біла, то й жінка мила“, „Жінка без мужа і пити недужа“, „Старий стару хвалить, що добрий борщ варить, а молодий свою гудить, що не зварить, то зпаскудить“, „Перша жінка од Бога, друга од людей, а третя од чорта“.*

Віра: *„Усі ми під Богом“, „Усе Божеє, тільки гріхи наші“, „Кому Господь має що дати, то дасть і в хаті“, „Від Бога ніде не сховаєшся. Його око на воді, на землі і під землею“, „Бог знайде, хоч і в печі замуруйся“, „Чоловік гадає, Бог розгадує“, „Чоловік стріляє, Бог кулі носить“, „Чоловік крутить, Бог розкручує“, „Оце від тебе, Господи, оце від нас“, „Перемога від Бога, а лицарство наше“, „Від серця до Бога довга дорога – свічку постав, дякові вклонися, сім поклонів відбий, посповідайся у попа, а там вже і Бог“.*

Народний календар: *„І погода, і негода, і усі пори року – від Святих і святок“, „Варвара ночі ввірвала, дня приточила“, „На Стрітення зима з літом пострічаються“, „На Сорок святих – сорока палички в гніздо положить, школяри учительці бублики носять“, „Сухий Марець, мокрий Май – буде жито, як той гай“, „Прийшов Петро – зірвав листок. Прийшов Ілля – зірвав два. Прийшла Пречиста – дерево чисте. Прийшла Покрова – усе осінню покрила“, „Святий Андрію, я й конопельки тобі посію, щоб тільки знати, з ким весілля буду мати“.*

Гетьманщина: *„Січ мати, а Великий Луг – батько“, „Пугу! Пугу! – гука козак з лугу, гетьмана шукає“, „Від Богдана до Івана не було гетьмана“, „Богдан в Переяславі кинув під лаву запорізьку славу“, „Іван в Полтаві галушкою вдавився“, „Панство гетьмани посідали без діла, кобила порох ззіла“, „Без гетьмана військо гине“, „До булави треба голови“.*

Ченці: *„Як рибі без води, так ігуменові без монастиря“, „Ігумену гривня, а братії зась“, „Чернеча злоба до гроба“, „У козака батько вмирає, а чернець блини вминає“, „Ченці не одного батька діти“.*

Москаль: *„Чортзнащо в лаптях“, „Москаль тоді правду каже, як чорт молитися стане“, „Мабуть, москаль тоді красти перестане, коли чорт молитися Богу стане“, „Москаль на слезі не вдаря“, „Хоч добрий чоловік, та москаль“, „Москва на злиднях збудована, та й злиднями годована“.*

Жид: *„Над жида нема кріпшого у вірі“, „Жид хату закладає і все молиться“, „Розташувався, мов жид на ярмарку“, „У жида гроші – не полова, як у ґазди-пияка“, „Як сам дурний, то у жида попихач“, „Пан дере з жида, з пана юрист дере – як коза лозу, а вовк козу“.*

Національне самовизначення: *„Кобзар – наша друга Біблія“, „Тарасова слава не поляже, а розкаже – чия правда, чия кривда і чиї ми діти “, „І у полі, і у морі – наш рід роботящий, та не усі путящі“, „Тому роду не буде переводу, у котрому браття милують згоду“.*

Виявляється, що українському роду немає переводу і в Америці. Це ж треба, щоб Україна діждалася „Вашінгтона з новим і праведним законом“. Преамбулу Конституції США „право“ написав Самюель Адамс, виходець з давнього українського роду Адамовичів у Галичині. Преамбулу Конституції України – „Права і свобода людини“ написано з участю Богдана Футея, федерального судді з Вашінгтону. Так дві країни об'єдналися Основним законом, перед яким схиляється увесь вільний світ і який взяла собі за зразок вільна Україна. Тож у цьому – вся суть національної ідеї.

В. Остапенко,
Вашінгтон

НА ДОЗВІЛЛІ

Як відзначають Новий рік в різних країнах світу

26 листопада пошта України ввела в обіг марки до Нового року і Різдва (худ. Марія Гейко).

Новорічні свята в кожному народі святкуються по-своєму. Навіть традиційна для цих днів ялинка далеко не в усіх народів є новорічним деревом. Наприклад, китайці прикрашають мандаринове дерево, в Японії ставлять сливу, у В'єтнамі – бамбук, в багатьох країнах – пальмове листя.

В Австралії, наприклад, 1 січня припадає на спекотні дні, тож там можна побачити, як Санта Клаус роздає подарунки в купальному костюмі. Та й у нас традиції святкування протягом історії були різні.

У давнину Новий рік в народі відзначався 1 березня – з весняним пробудженням природи, тоді, коли церковний Новий рік починався з 1 вересня. З 1342 року громадянський Новий рік став відзначатися разом з церковним – 1 вересня і пов'язувався порою збирання врожаю.

1 січня Новий рік в Україні почали відзначати з 1700 року (як в частині Російської імперії). Тоді ж запровадили новий відлік років – не від дня сотворення світу, а від Різдва Христового. Нововведення Петра Першого було зумовлене бажанням запровадити европейські звичаї, але в російському народі – це викликало опір, як з релігійних, так і з побутових мотивів. Цар змушений був регляментувати святкування свого народу: „мордобою" не допускати, оскільки, „на ето єсть другіє дні". Петро I запровадив і німецький звичай прикрашати новорічну ялинку. Звичай започаткували давні германці, коли ще були язичниками і поклонялися духам дерев. Вони вважали, що в ялинці перебуває божество, яке охороняє ліс і його багатства, тому прикрашали гілки ялинок мисливськими трофеями. Від початку XIX століття з'явився звичай прикрашати ялинку свічками, горіхами, цукерками і спеціяльними ялинковими прикрасами.

На українських землях Новий рік широко не відзначався, значно поступався за популярністю Різдвяним святам, що розпочинаються за тиждень (на селі ця тенденція зберігається і сьогодні). А особливо масовим і гучним святом Новий рік став за радянських часів, коли атеїстична ідеологія перенесла акцент з Різдва на Новий рік. Він до сьогодні є найулюбленішим святом міського населення в усіх пострадянських країнах. Новорічні маскаради, карнавали, дитячі свята ялинки з „Дідом Морозом" і „Снігуронькою", карнавальними костюмами, хороводами, новорічними піснями, віршами, виставами стали невід'ємними атрибутами свята. Багато хто вважає його сімейним. Сім'я разом з близькими друзями незадовго до опівночі збирається за святковим столом, під бій „курантів" усі поздоровляють один одного, п'ють шампанське і продовжують застілля часто до ранку.

Коли започаткувалася традиція встановлювати великі новорічні „міські" ялинки, як правило на центральних площах або вулицях, багато хто новорічну ніч проводить там. Цьому перевагу надає переважно молодь.

Варто зауважити, що в Україні, як і в деяких інших країнах, поширеним є свято „Старого Нового року". Саме вже це словосполучення викликає здивування в чужоземців.

Ці святкування Нового року за старим календарем – 14 січня. І це свято популярніше на селі, оскільки збігається з великим третім різдвяним святом – Василія. „А ще другий празник Святого Василія, радуйся, земле, рік новий народився", співається у популярній щедрівці. Щедрування і посівання – обов'язковий обряд. Його виконують діти. Сьогодні обрядовість свята не така багата, як колись, але старші люди пам'ятають, як щедрували.

Розповідь про Новий рік подано за книжкою „Поштові марки України 2003 року" (Київ, 2004). У справі придбання книжки можна звернутися до видавництва „Марка України" (директор Валентина Худолій) на адресу: Хрещатик, 22, Київ, 01001 Ukraine. Тел.: (380-44) 229-5930. Електронна пошта: philately@stamp.Kiev.ua

В родині Луциків вже понад сто осіб

ЮНІОН, Н. Дж. – 21 листопада Еміліо Луцик влаштував в місцевій Українській євангельській церкві обід для громади з нагоди закінчення своєї трудової діяльности і виходу на відпочинок. Члени сім'ї Луциків стали до світлини, але були присутні далеко не всі, тому що ця родина налічує вже понад сто осіб. Її засновник Роман Луцик, нині покійний, народився біля Берестя на Білорусі і 19-річним приїхав до Арґентини. Дружина його Ольга – з Рівненської области. 34 роки вони прожили в Арґентині, після чого перебралися до США. З чотирьох синів вижили три – Еміліо, Карлос і Петро, які мають разом 12 дітей, а також численних внуків. Фото: Л. Хм.

„Колядуй, Україно!" – друга авдіо-касета о. Михаїла Хім'яка з Самбірщини

Отець Михаїл Хім'як, священик з Конюшок Королівських Самбірського району (Львівщина), у 2003 році видав касету „Колядуй, Україно!" з десяти колядок, добре відомих загалові, а в другу, цьогорічну, увійшли колядки східнього реґіону. Вокальний супровід Тетяни Чирик і Еріка Литвина. Тираж касети майже три тисячі. Звукозапис здійснила дрогобицька студія „Фенікс".

Щиро вдячний о. Хім'як усім меценатам, які допомогли фінансово у виданні цих двох касет. Нещодавно він отримав лист від Ореста Слупчинського з Ню-Йорку, який, прочитавши у газеті „Свобода" про касету „Колядуй, Україно!" (першу частину), звернувся з проханням надіслати її, що священик і зробив.

Адреса автора: с. Конюшки Королівські Самбірського району Львівської обл., Ukraine.

Марія Пукій

Хто готує українські частування?

НЮ-ЙОРК. – Щоразу, запрошуючи гостей з нагоди визначних подій в житті України, Постійне представництво України при ООН частує їх українськими стравами. Їх готують доборовільні помічниці дипломатів. На день війська України 15 грудня таке частування приготували (на фото – зліва): Оксана Пономаренко, Надія Дітюк, Світлана Денисюк, Олена Дуброва, Тетяна Собкіна. Фото: Л. Хм.

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода" ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення пересилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою з друзями і українською громадою, що 18 грудня 2004 р. у Воррен, Миш., на 82-му році життя, відійшов у Божу вічність суспільно-громадський діяч

бл. п.

ІВАН СОВІРКА

Нар. 1923 р. в селі Монастирець на Лемківщині.

Середню школу закінчив в Кракові. В 1949 р. в Німеччині закінчив університет і отримав диплом інженера „дизайнера". Був активний в громадських організаціях в Дітройті.

Довголітній скарбник і секретар товариства „Лемківщина", секретар ООЧСУ, довголітній голова і бібліотекар хору при церкві св. Йосафата, бібліотекар хору 1000-ліття Хрещення України, секретар хору „Ватра", секретар СУК „Провидіння", член Дирекції Українського Культурного Центру, член УНС, СУМА і кредитівок „Самопоміч" і „Будучність".

В глибокому смутку залишилися:

дружина – ОЛЬГА
сини – д-р ОРЕСТ з дружиною СЕНДІ і дітьми ЕРІКОЮ і КАРЛІ
– МИРОН з дружиною ШЕЛІ і дітьми АЛЕКСАНДРОЮ і РЕЙШЕЛ
сестра – АННА МУСИК з чоловіком ПАВЛОМ і синами ДМИТРОМ, ТАРАСОМ і МИХАЙЛОМ
швагер – ЛЮБОМИР БЕЙ з дружиною.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою з родиною, друзями, приятелями і знайомими, що в неділю, 26 грудня 2004 р. відійшла від нас у Божу вічність, проживши 43 роки, наша найдорожча ДРУЖИНА, любляча та улюблена ДОНЯ, СЕСТРА, ТЕТА, СЕСТРІНКА та ШВАГЕРКА

бл. п.

МАРУСЯ СТЕРЧО ҐІЛЕСПІ

ПАРАСТАС відбувся в середу, 29 грудня 2004 р. в Hubbard Funeral Home в Baltimore, MD, а ПОХОРОННА ЛІТУРГІЯ в четвер, 30 грудня 2004 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

У великому болю залишені:

чоловік – ПАВЛО ҐІЛЕСПІ з дітьми і внуками
мама – ІРЕНА СТЕРЧО
брат – ЮРІЙ СТЕРЧО з дружиною ДІЯНОЮ і синком ПЕТРУСЕМ
вуйко – МИХАЙЛО УРБАН
швагер – ПЕТРО ХОМА
приятелі родини – ОЛЬГА ХОМА
– ОРЕСТА ФЕДИНЯК
– ЛЕСЯ ІВАХІВ з донькою СОЛОМІЄЮ
та дальша родина у розсіянні і в Україні.

Про молитви за спокій душі Покійної Марусі просять: муж і родина.

Пам'ять про Марусю залишиться в наших серцях навіки.

Вічна Їй пам'ять!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИРОН КІНАЛЬ член 283 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Аубурні, Н.Й. Помер 27 серпня 2004 р. на 81-му році життя. Нар. в 1923 р. в селі Віcса в Україні. Членом УНС став в 1977 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, дочку Петрусю з родиною, синів Михайла і Івана з родинами, шість внуків і двох братів Романа і Стефана в Україні. Похорон відбувся 31 серпня 2004 р. на цвинтарі св. Йосифа в Аубурні, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ФОСТИК член 355 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Ст. Джозеф, Мізурі. Помер 1 серпня 2004 р. на 55-му році життя. Нар. в 1949 р. в Німеччині. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку сестер Мічел, Карол, Розу, Анну, братів Івана, Грега і Віллієма. Похорон відбувся 4 серпня 2004 р. на цвинтарі Маунт Олівет в Ст. Джозеф, Мізурі.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у Божу вічність нашої найдорожчої і незабутньої МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ і ТЕТИ

бл. п.

ОЛЬГИ ГУГЛЕВИЧ

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку

в суботу, 1 січня 2005 р., о год. 8:30 ранку.

Про молитви за душу Покійної просять

син БОГДАН з родиною

В 11-ту ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТНУ РІЧНИЦЮ відходу у Божу вічність нашого найдорожчого і незабутнього БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

РОМАНА ГУГЛЕВИЧА

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку

в суботу, 1 січня 2005 р., о год. 8:30 ранку.

Про молитви за душу Покійного просять

син БОГДАН з родиною

Ділимось сумною вісткою з друзями і українською громадою, що по довгій недузі, 4 грудня 2004 р. відійшов у вічність з Божої волі на 74 році життя

св. п.

Інж. ІГОР ЯРЕМА БІЛИНСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у суботу, 11 грудня 2004 р. в українській католицькій церкві Собор Входу в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порті, Фла. Його залишки будуть відвезені в Україну (на бажання покійного Ігоря).

У глибокому смутку залишені:

дружина – МАРІЙКА БІЛИНСЬКА
доні – УЛЯНА БІЛИНСЬКА
– БОГДАННА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ КОЦКО
внуки – ДАНИЛО, ГРИЦЬКО і НІНОЧКА
доня – ХРИСТИНА (ТУНЯ) з чоловіком РОМАНОМ СОРОБЕЙ
внуки – ТАЇСА і СТЕФЧИК
та ближна і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

———————————

Бажаючих вшанувати пам'ять покійного Ігоря родина просить складати пожертви на: просвіту в Малій Снітинці, Україна, сиротинець у Фастові, Україна і Пласт в Україні.

Пожертви пересилати на адресу:
M. Bilynsky, 4021 Barbary Ln., North Port, FL 34287.